

pro facto

juridisch en bestuurskundig
onderzoek / advies / onderwijs

Commissie bezwaarschriften
gemeente Haren

Jaarverslag 2015

Groningen, april 2016

ADRES

Pro Facto
Ossenmarkt 5
9712 NZ Groningen

EMAIL

profacto@pro-facto.nl

INTERNET

www.pro-facto.nl

rijksuniversiteit
groningen

Inhoud

INLEIDING	1
DE BEZWAARSCHRIFTPROCEDURE	2
SAMENSTELLING EN WERKWIJZE VAN DE COMMISSIE.....	4
SAMENSTELLING.....	4
WERKWIJZE.....	5
OVERZICHT BEZWAARSCHRIFTEN	8
TERMIJNEN	10
INHOUD VAN DE ADVIEZEN	14
VOORLOPIGE VOORZIENING, BEROEP EN HOGER BEROEP.....	18
CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN.....	19
INFORMELE AANPAK.....	19
PUBLICATIE.....	20
WET OPENBAARHEID VAN BESTUUR.....	21
WMO 2015 EN JEUGDWET	21
VERWEERSCHRIFT	22
MOTIVERING	23
TERMIJNEN.....	23
BESLISSING OP BEZWAAR.....	23
JAARLIJKS OVERLEG	24
OVERZICHT ZAKEN 2015.....	25

Inleiding

In dit jaarverslag doet de commissie bezwaarschriften van de gemeente Haren (hierna: de commissie) verslag van alle bezwaarschriften die zij op een hoorzitting heeft behandeld in de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015.

Dit jaarverslag heeft een signaal- en leerfunctie en kan daarmee een hulpmiddel zijn voor de verbetering van de kwaliteit van de gemeentelijke besluitvorming. Het kan bovendien dienen als de basis van een evaluatiegesprek tussen de verschillende betrokken gemeentelijke bestuursorganen en de commissie.

Hierna volgt in hoofdstuk 2 een beschrijving op hoofdlijnen van de wettelijke bezwaarschriftprocedure. In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op de samenstelling en de werkwijze van de commissie. Daarna wordt aandacht geschonken aan de ingediende bezwaarschriften (hoofdstuk 4) en de termijnen (hoofdstuk 5). In hoofdstuk 6 worden kort de gegrondverklaringen aangestipt. Hoofdstuk 7 gaat in op verzoeken tot het treffen van een voorlopige voorziening en het beroep op de rechter. De conclusies en aanbevelingen van de commissie ten slotte zijn opgenomen in hoofdstuk 8. Als bijlage is een overzicht opgenomen van alle zaken die in 2015 door de commissie zijn behandeld.

De belangrijkste bevindingen en aanbevelingen hebben we alvast kort samengevat:

- Het aantal behandelde zaken is ten opzichte van de voorgaande jaren toegenomen.
- De termijn tussen het binnen komen van een bezwaarschrift en het moment dat de commissie beschikt over een bezwaardossier is in 2015 toegenomen.
- De verschuiving van het type zaken van het ruimtelijke ([Wet algemene bepalingen omgevingsrecht](#)) naar het sociale domein ([Jeugdwet](#), [Participatiewet](#), [Wet maatschappelijke ondersteuning 2015](#) (hierna: Wmo 2015)) heeft zich gestabiliseerd.
- Mede door de invoering van de Wmo 2015 en de daarmee samenhangende beleidswijzigingen is sprake van een relatief groter aantal Wmo zaken dan voorgaande jaren.
- Het percentage gegrondverklaringen is, gezien per zaak, in lijn met de percentages van vorige verslagjaren.
- De commissie vraagt wederom aandacht voor de lange duur van de behandeling van Wob-verzoeken en de wijze waarop deze zaken worden behandeld.

De bezwaarschriftprocedure

De bezwaarschriftprocedure vindt haar grondslag in de Algemene wet bestuursrecht (de Awb). Als deze procedure is voorgeschreven, geldt die als voorfase voor de gang naar de bestuursrechter. In de ogen van de wetgever heeft zij verschillende functies:¹

- verlenging van de besluitvorming door het bestuursorgaan;
- betere uitwerking van de zaak met het oog op de behandeling door de rechter (dosiervormingsfunctie);
- het bieden van rechtsbescherming;
- de signalering van tekortkomingen binnen het bestuur;
- zeefwerking.

Artikel 7:11 van de Awb bevat de verplichting voor het bestuursorgaan om een besluit, waartegen een ontvankelijk bezwaar is aangetekend, te heroverwegen. Dit artikel luidt als volgt:

1. Indien het bezwaar ontvankelijk is, vindt op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaats.
2. Voor zover de heroverweging daartoe aanleiding geeft, herroept het bestuursorgaan het bestreden besluit en neemt het voor zover nodig in de plaats daarvan een nieuw besluit.

In het heroverwegingsbesluit kunnen gebleken fouten worden hersteld en kan tot een andere afweging van belangen worden besloten. Dit betreft de zogeheten herstelfunctie van de bezwaarschriftprocedure. De heroverweging heeft een volledig karakter: zowel aspecten die betrekking hebben op de rechtmatigheid als aspecten die zien op de doelmatigheid van de besluiten dienen in de beoordeling te worden betrokken. Ook behoren in beginsel nieuwe (relevante) feiten en omstandigheden bij de beslissing op het bezwaar te worden meegewogen. Daarmee gaat de bestuurlijke heroverweging verder dan de rechterlijke toets, die in het algemeen beperkt is tot de beoordeling van de rechtmatigheid van het bestreden besluit op basis van de feiten en omstandigheden zoals die waren ten tijde van het nemen van dat besluit.

¹ Handreiking bezwaarschriftprocedure Algemene wet bestuursrecht, Boom Juridische Uitgevers, Den Haag 2004, ISBN 90-5454-438-4.

De Awb voorziet met artikel 7:13 in de mogelijkheid tot het benoemen van een aparte commissie die het bestuursorgaan adviseert over de te nemen beslissing op een bezwaarschrift.

De bezwaartermijn, de termijn waarbinnen tegen een besluit bezwaar moet worden gemaakt, bedraagt op grond van artikel 6:7 van de Awb zes weken.² Die termijn begint met ingang van de dag waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt. Dat kan bijvoorbeeld zijn door toezending of uitreiking aan de belanghebbende dan wel door elektronische publicatie. Deze termijn is van openbare orde. Dat betekent dat het bestuursorgaan niet de vrijheid heeft daarvan af te wijken; het bestuursorgaan is niet bevoegd om een te laat ingediend bezwaarschrift ontvankelijk te verklaren, tenzij de termijnoverschrijding in objectieve zin verschoonbaar moet worden geacht. In een eventuele beroepsprocedure beantwoordt de rechter de vraag of deze termijn in acht is genomen zo nodig ambtshalve en ongeacht het oordeel dat hierover door het bestuursorgaan bij de beslissing op bezwaar al dan niet uitdrukkelijk is gegeven.³

Uit de Awb volgt dat een bezwaarschrift tijdig is ingediend als het vóór het einde van de bezwaartermijn door het bestuursorgaan is ontvangen. Bij verzending per post geldt dat het bezwaarschrift vóór het einde van de bezwaartermijn ter post moet zijn bezorgd en dat het niet later dan een week na afloop van de bezwaartermijn door het bestuursorgaan is ontvangen.

De termijn voor het nemen van een beslissing op een bezwaarschrift bedraagt op grond van artikel 7:10 van de Awb zes weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken. Als een commissie is ingesteld als bedoeld in artikel 7:13 van de Awb – hetgeen in Haren aan de orde is – geldt een langere beslistermijn, namelijk twaalf weken. Het betrokken bestuursorgaan kan genoemde termijnen eenmaal met zes weken verdagen. Verder uitstel is mogelijk voor zover alle belanghebbenden daarmee instemmen, de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad, of, indien dat nodig is, in verband met de naleving van wettelijke procedurevoorschriften.

² Tenzij in een andere wet in formele zin een afwijkende termijn is opgenomen.

³ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 16 november 2012, zaaknr. 10/2102 CSV, vindplaats via rechtspraak.nl LJN: BY5325

Samenstelling en werkwijze van de commissie

Het mag duidelijk zijn dat de bestuursorganen van de gemeente Haren hebben besloten zich te laten adviseren door een externe commissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Awb: de commissie, die is ingesteld op grond van artikel 2, lid 1, van de 'Verordening commissie bezwaarschriften 2010' (hierna: de Verordening).

Op grond van de Verordening heeft de commissie de bevoegdheid om de gemeenteraad, het college van burgemeester en wethouders en de burgemeester van de gemeente Haren te adviseren over bezwaarschriften op alle beleidsterreinen met uitzondering van bezwaren die zijn ingediend tegen besluiten op grond van een wettelijk voorschrift inzake belastingen, de Wet waardering onroerende zaken en rechtspositionele aangelegenheden het gemeentepersoneel betreffende (artikel 2, lid 2, van de Verordening).

De voorzitter en de leden van de commissie maken allen geen deel uit van één van die bestuursorganen en zijn evenmin werkzaam onder de verantwoordelijkheid van die organen. Hierdoor is de onafhankelijkheid van de commissie gewaarborgd.

Samenstelling

Gedurende de verslagperiode was de samenstelling van de commissie als volgt:

- . mevrouw mr. C.A.M. (Carin) Bodewes (voorzitter);
- . de heer mr. J.P. (Peter) Ketelaar (commissielid);
- . mevrouw mr. dr. A. (Annelies) Schwartz (commissielid);
- . mevrouw mr. N. (Nynke) Uilkema (commissielid), en
- . mevrouw mr. P. (Petra) Vos (commissielid, plv. voorzitter).

De onafhankelijkheid van de commissie wordt versterkt door het feit dat ook het secretariaat van de commissie geen onderdeel is van de gemeentelijke organisatie. Evenals de voorgaande jaren is het secretariaat in het verslagjaar gevoerd door het adviesbureau Pro Facto BV. Als secretaris fungeerden mevrouw mr. C.E. (Carine) Bloemhoff en de heer mr. L.F. (Louis) de Jager.

Werkwijze

Hierna wordt de werkwijze van de commissie toegelicht. Daarbij wordt ingegaan op de procedure vanaf de binnenkomst van het bezwaarschrift tot aan het besluit op bezwaar.

De centrale taak van de commissie is het uitbrengen van adviezen over de te nemen beslissingen op de bezwaarschriften die zijn ingediend tegen gemeentelijke besluiten. Dit kunnen besluiten zijn van de gemeenteraad, de burgemeester of van het college van burgemeester en wethouders. De wijze waarop bezwaarschriften in het algemeen behoren te worden afgehandeld is geregeld in de hoofdstukken 6 en 7 van de Awb. Bij haar advisering dient de commissie daarnaast de Verordening in acht te nemen.

Nadat het bezwaarschrift bij de gemeente is binnengekomen en de ontvangst door het bestuursorgaan schriftelijk aan de indiener is bevestigd, wordt het doorgestuurd naar de afdeling die het bestreden besluit heeft voorbereid. Met ingang van 1 januari 2014 geldt de afspraak dat de afdeling contact opneemt met bezwaarde om te horen waarom het bezwaar is ingediend en om te kijken of zaken op informele wijze kunnen worden opgelost. Door middel van het horen van bezwaarde in deze fase, kunnen onnodige bezwaarprocedures worden voorkomen.

Als de zaak niet wordt opgelost en bezwaarde de bezwaarprocedure wenst voort te zetten, stelt de afdeling die het bestreden besluit heeft voorbereid een dossier samen dat het ingediende bezwaarschrift, het bestreden besluit en de overige voor de zaak relevante stukken bevat. Dit dossier wordt vervolgens aan het secretariaat van de commissie toegezonden. Bij twijfel over de vraag of een brief al dan niet als een bezwaarschrift moet worden aangemerkt, wordt contact gelegd met de secretaris die eventueel die vraag doorspeelt naar de voorzitter of zelfs de voltallige commissie. Indien een bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk is, voorziet de Verordening met artikel 6, lid 3, in de mogelijkheid dat het betrokken bestuursorgaan de zaak zelf meteen afdoet en geen advies inwint bij de commissie.

Na de ontvangst toetst het secretariaat in samenspraak met de voorzitter van de commissie het dossier op volledigheid en beoordeelt het de ontvankelijkheid van het bezwaar. Indien stukken onduidelijk zijn of ontbreken, wordt daarover contact opgenomen met de behandelende ambtenaar. Wordt het bezwaar in eerste instantie als niet-ontvankelijk aangemerkt, dan wordt de indiener, indien mogelijk, door de voorzitter in de gelegenheid gesteld het desbetreffende verzuim te herstellen.

Voordat een advies wordt uitgebracht, worden in beginsel alle bij een door dat bezwaarschrift bestreden besluit betrokken belanghebbenden in de gelegenheid gesteld tijdens een hoorzitting hun standpunt toe te lichten. De secretaris verzorgt de uitnodigingen voor de hoorzitting. De Verordening bepaalt in artikel 10 dat de indiener(s) van het bezwaar- of beroepschrift, de eventuele overige belanghebbenden en de vertegenwoordiger(s) van het verwerende bestuursorgaan ten minste twee weken voor de zitting moeten worden uitgenodigd. De datum van de hoorzitting wordt in de regel bepaald aan de hand van het vergaderrooster van de commissie dat voorafgaand aan ieder kalenderjaar wordt vastgesteld. Daarbij geldt als uitgangspunt dat maandelijks één hoorzitting wordt gehouden. Indien nodig, worden extra hoorzittingen belegd.

De voorzitter en de secretaris wonen beiden in principe iedere hoorzitting bij. De leden van de commissie rouleren gedurende het jaar. De hoorzittingen vinden in de regel plaats in de commissiekamer van het gemeentehuis in Haren. Bij grote aantallen belanghebbenden

wordt uitgeweken naar een grotere vergaderruimte op de bovenverdieping of naar de raadszaal.

Hoewel dat niet nadrukkelijk is voorgeschreven, worden de op de zaak betrekking hebbende stukken voorafgaand aan de hoorzitting behalve aan de voorzitter en de leden van de commissie in beginsel ook aan de betrokken belanghebbenden toegezonden. Hierdoor zijn alle betrokkenen op de hoogte van de informatie op grond waarvan de commissie adviseert. Zo heeft men de gelegenheid om als belangrijke informatie ontbreekt, die alsnog aan de commissie te doen toekomen.

Met ingang van 1 januari 2014 geldt voorts de afspraak dat de behandelend ambtenaar uiterlijk tien dagen voor de hoorzitting een verweerschrift indient, waarbij het bestreden besluit is heroverwogen. In het jaarlijkse overleg tussen het college en de commissie (de laatste keer op 30 april 2015 over het verslag jaar 2014) is deze afspraak nogmaals bevestigd.

Een week voor de hoorzitting worden de stukken voor belanghebbenden op het gemeentehuis ter inzage gelegd. Alleen in situaties waarin sprake is van een groot aantal belanghebbenden of sprake is van een (te) omvangrijk dossier, worden de stukken niet persoonlijk aan alle betrokkenen toegezonden, maar wordt volstaan met een verwijzing naar de ter inzage gelegde stukken.

Tijdens de hoorzitting worden de aanwezige belanghebbenden in de gelegenheid gesteld tot het geven van een mondelinge toelichting. De partijen worden daarbij zoveel mogelijk in elkaars aanwezigheid gehoord. Omdat in Haren is gekozen voor de benoeming van een onafhankelijke commissie en een onafhankelijk secretariaat, is het voordeel voor de bezwaarmaker dat deze de mogelijkheid krijgt geboden om (letterlijk) ten overstaan van deskundige onafhankelijke buitenstaanders zijn verhaal te doen. Als de omstandigheden dat mogelijk maken, wordt gezocht naar een minnelijke oplossing. De commissie probeert, althans waar dat mogelijk en zinvol wordt geacht, partijen op de hoorzitting, tot overleg c.q. mediation te brengen. De onafhankelijkheid van de commissie vergroot daarbij de kans op succes. Daarnaast grijpt zij in zaken waarin zij het bezwaar vanuit juridisch oogpunt niet al te kansrijk acht, de hoorzitting aan om uitleg te geven aan de betrokken belanghebbenden.

Na de hoorzitting volgt de besloten beraadslaging door de commissie, die resulteert in een advies. Dit advies wordt in conceptvorm opgesteld door de secretaris en vervolgens ter beoordeling aan de commissie toegezonden.

Niet in alle gevallen is de commissie in staat direct na de hoorzitting haar advies te formuleren. Soms acht zij nader onderzoek noodzakelijk. Als dat het geval is, worden de betrokkenen in de gelegenheid gesteld te reageren op de uitkomsten van dat onderzoek. Het kan zijn dat nieuwe informatie aanleiding vormt voor een nieuwe hoorzitting. Indien de commissie niet in staat is binnen vier weken na de hoorzitting haar advies te formuleren, stelt de secretaris de behandelend ambtenaar daarvan in kennis.

In de regel hebben alle uitgebrachte adviezen de instemming van de gehele commissie. Indien een minderheid van de commissie een afwijkend standpunt inneemt, wordt daarvan melding gemaakt in het advies. Dit is overigens gedurende de verslagperiode niet voorgekomen.

De commissie streeft ernaar in haar adviezen zo volledig mogelijk te zijn. Dat betekent niet alleen dat zij in haar adviezen ingaat op alle gronden die in de bezwaarfase naar voren zijn gebracht, maar ook dat zij zo concreet mogelijk aangeeft welk besluit het desbetreffende bestuursorgaan op het bezwaar moet nemen. In die gevallen waarin zij het bezwaar ongegrond oordeelt, kan daarvoor doorgaans – natuurlijk vooropgesteld dat het bestuursorgaan dat onderschrijft – worden volstaan met een verwijzing naar het commissieadvies. Daarin is immers de motivering van de weerlegging van het bezwaar opgenomen. Voorts geeft het artikel 6:22 van de Awb het bestuursorgaan thans meer mogelijkheden om procedurele gebreken in het primaire besluit in de bezwaarfase te passeren als daardoor niemand wordt benadeeld. In dat geval beoordeelt de commissie het bezwaar ongegrond, terwijl aan het primaire besluit wel gebreken kleven.

In zaken waarbij het advies strekt tot herroeping van het bestreden besluit kan niet worden volstaan met een verwijzing naar het commissieadvies. In sommige gevallen heeft herroeping tot gevolg dat alsnog of opnieuw een voorbereidingsprocedure moet worden gevolgd en dat dus, nadat de commissie al heeft geadviseerd, nieuwe feiten of omstandigheden boven tafel kunnen komen. Uit artikel 7:9 van de Awb volgt dat belanghebbenden dan door het bestuursorgaan moeten worden gehoord over de nieuwe feiten of omstandigheden die voor de te nemen beslissing op bezwaar van belang kunnen zijn.

Nadat de instemming van de commissie is verkregen, zorgt het secretariaat dat het door de voorzitter en de secretaris ondertekende definitieve advies wordt verzonden aan het bestuursorgaan dat de beslissing op bezwaar moet nemen. Tegelijkertijd met de toezending aan het bestuursorgaan, ontvangen de indiener(s) van het bezwaarschrift en de belanghebbende(n) bericht dat advies is uitgebracht aan het college. Deze procedure is medio 2013 gewijzigd op verzoek van het college. Voorheen ontvingen bezwaarden tegelijkertijd met het college een afschrift van het advies en het verslag van de hoorzitting. Hoewel dit een jarenlang gebruik was in de gemeente Haren, was dit geen gebruik in andere gemeenten. Deze procedure had als nadeel dat indieners van bezwaarschriften soms eerder op de hoogte waren van een advies dan portefeuillehouders.

Conform de afspraak informeert de secretaris bezwaarden schriftelijk dat advies is uitgebracht. Zij wijst hen er op dat zij bij vragen contact op kunnen nemen met de behandelend ambtenaar. Door deze nieuwe procedure wordt voor bezwaarden duidelijk dat de commissie haar adviestaak heeft vervuld en dat het betrokken bestuursorgaan aan zet is met betrekking tot de te nemen beslissing op het bezwaar. Bovendien wordt zo voorkomen dat de betrokkenen langere tijd van informatie verstoken blijven. Met het oog op bespoediging van de besluitvorming wordt gelijktijdig met het verzenden van het advies per post aan het college ook een digitale versie van het advies per mail gestuurd aan de behandelende ambtenaar.

Na ontvangst van het advies beslist het bevoegde bestuursorgaan op het bezwaarschrift.

Naast advies over de te nemen beslissing op het bezwaar, komt het voor dat de commissie in gevallen waarin zij dat zinvol acht, buiten de zaak om het bestuursorgaan advies geeft tot het wijzigen van bestaand beleid dan wel het opstellen van nieuw beleid.

Overzicht bezwaarschriften

In 2015 heeft de commissie 41 zaken behandeld. Voor opname in het jaarverslag is de datum van de hoorzitting bepalend. Hierbij wordt aangetekend dat als een 'zaak' wordt aangemerkt: één of meerdere bezwaarschriften, die zijn gericht tegen één of meerdere besluiten, die in onderlinge samenhang door de commissie worden beoordeeld in één advies. Als bijvoorbeeld één 'bezwaarbrief' aan de orde is, die is ondertekend door twee personen, is in juridisch opzicht sprake van twee bezwaarschriften. Het aantal bezwaarschriften is dus gerelateerd aan het aantal natuurlijke of rechtspersonen dat bezwaar heeft gemaakt. Het komt ook voor dat het bezwaar is gericht tegen één brief waarin meerdere besluiten zijn opgenomen, bijvoorbeeld in bijstandszaken: herziening, intrekking en terugvordering, of tegen meerdere afzonderlijke besluiten.

In 2015 zijn in totaal 192 bezwaarschriften tegen 40 besluiten (en één brief met daarin een aankondiging, zijnde geen besluit) aan de commissie voor advies voorgelegd. Zij heeft in 2015 op basis van 13 hoorzittingen 41 adviezen uitgebracht. In tegenstelling tot voorgaande jaren is in geen van de zaken een bezwaarschrift ingetrokken. Daarmee komt het aantal bezwaarschriften dat door de commissie inhoudelijk is behandeld uit op 192 (in 2014, 150). Dat betekent een toename van bezwaarschriften van bijna 30%. Het aantal zaken is ten opzichte van 2014 met bijna 60% toegenomen tot 41 zaken (in 2014, 26).

TABEL 4.1

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Zaken	35	19	21	38	40	26	41
Bezwaarschriften	141	46	53	71	43	159	192
Adviezen	31	16	15	31	39	20	41
Hoorzittingen	14	10	11	14	14	11	13

In alle behandelde zaken waar sprake was van een besluit, was het bezwaar gericht tegen een besluit van het college van burgemeester en wethouders. Tegen besluiten van de burgemeester of de gemeenteraad is in 2015, net als in de voorgaande jaren ook het geval was, geen bezwaar gemaakt.

Tabel 4.2 laat de bezwaarschriften per beleidsterrein zien. Evenals in het vorige verslagjaar is het merendeel van de bezwaarschriften gericht tegen besluiten die de fysieke leefomge-

ving betreffen (omgevingsvergunningen en verzoeken om handhaving). De verklaring hiervoor is te vinden in één zaak, kenmerk 36-2015, waarbij 118 bezwaarschriften zijn behandeld.⁴ Maar ook de bezwaarzaken tegen besluiten van sociale aard (Wmo 2015 Participatiewet en Wmo 2015) zijn relatief gezien toegenomen.

TABEL 4.2

ONDERWERP	ZAKEN	BESLUITEN	BEZWAARSCHRIFTEN
Omgevingsvergunning (Wabo)	10	10	143
Handhaving (Wabo)	1	1	1
Verkeersbesluiten	2	2	17
Participatiewet	9	9	9
Wmo	11	11	11
Wob	3	3	3
Overig	5	4	8
	41	40	192

In de tabel 4.2 zijn alle bezwaarschriften betrokken. Het aantal zaken, besluiten en bezwaarschriften valt dit jaar niet hoger uit dan het aantal dat de commissie daadwerkelijk inhoudelijk heeft beoordeeld. Dit komt doordat afgelopen jaar, in tegenstelling tot voorgaande jaren, geen van de bezwaarschriften is ingetrokken. De hieronder weergegeven tabel 4.3 bevat een overzicht van het aantal ingetrokken bezwaarschriften van de afgelopen vijf jaren.

TABEL 4.3

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Ingetrokken bezwaarschriften	17	3	33	8	3	9	0
Aantal zaken	10	3	5	5	3	6	0

⁴ De bezwaren tegen het collegebesluit van 4 augustus 2015 tot het verlenen van een omgevingsvergunning een omgevingsvergunning voor het oprichten van een playground op het perceel nabij Wederikweg 19 te Haren met toepassing van artikel 2:1, lid 1, sub a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) te verlenen voor de activiteit bouwen van een bouwwerk.. Het betrof in totaal 99 brieven, die door 118 omwonenden waren ondertekend. Op grond van de definitie van bezwaarschriften (pagina 10) is dan sprake van 118 bezwaarschriften.

Termijnen

In dit hoofdstuk is een overzicht gegeven van de termijnen waarbinnen de bezwaarschriften zijn afgehandeld. Op grond van artikel 7:10, lid 1, van de Awb geldt (voor zover een adviescommissie is ingesteld) een beslistermijn van twaalf weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de bezwaartermijn is geëindigd. Die termijn kan door het betrokken bestuursorgaan eenmaal met zes weken worden verlengd. De uiterlijke wettelijke termijn waarbinnen een besluit op bezwaar genomen moet worden is dus achttien weken gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken.

In tegenstelling tot eerdere verslagjaren, is bij het overzicht van termijnen gerapporteerd per zaak in plaats van per bezwaarschrift. Als een 'zaak' wordt aangemerkt: één of meerdere bezwaarschriften, die zijn gericht tegen één of meerdere besluiten die in onderlinge samenhang door de commissie worden beoordeeld. De reden voor deze keuze om per zaak te rapporteren over de termijnen is dat in één zaak sprake was van 118 bezwaarschriften, hetgeen zou kunnen leiden tot een vertekend beeld.

Ten aanzien van de in 2015 inhoudelijk behandelde bezwaarschriften is op het moment van schrijven in 3 zaken nog geen besluit op bezwaar genomen dan wel is het besluit op bezwaar nog niet bekend bij de commissie. In de overige gevallen (38 zaken) is een besluit op bezwaar genomen. Dit is in de tabel 5.1 weergegeven.

Het termijnenoverzicht in de navolgende tabel 5.1 is een vast onderdeel van het jaarverslag.

TABEL 5.1

Zaak	Besluit (verzenddatum)	Bezwaar in	Einde bezwaartermijn	Dossier in	Hoorzitting	T			Bob	T 4	VV	Beroep
						T 1	Advies uit	T 2				
01. Wwb	22-10-14	18-11-14	03-12-14	19-11-14	13-01-15	0,1	10-02-15	4,0	9,9	06-03-15	13,3	
02. Handhaving Ovgv	23-10-14	01-12-14	04-12-14	04-12-14	10-02-15	0,4	13-03-15	4,4	14,1	24-04-15	20,1	
03. Wmo/Awb	13-11-14	15-11-14	25-12-14	15-12-14	22-01-15	4,3	10-02-15	2,7	6,7	06-03-15	10,1	
04. Wwb/Awb	20-10-14	21-11-14	01-12-14	16-12-14	13-01-15	3,6	10-02-15	4,0	10,1	06-03-15	13,6	
05. Pw	13-11-14	24-11-14	25-12-14	16-12-14	13-01-15	3,1	09-02-15	3,9	6,6	18-02-15	7,9	
06. Ovgv kap	19-11-14	29-12-14	31-12-14	05-01-15	10-02-15	1,0	04-03-15	3,1	9,0	31-03-15	12,9	
07. Ovgv kap	19-11-14	29-12-14	31-12-14	05-01-15	10-02-15	1,0	04-03-15	3,1	9,0	31-03-15	12,9	
08. Wwb	18-11-14	23-12-14	30-12-14	05-01-15	22-01-15	1,9	05-02-15	2,0	5,3	18-02-15	7,1	
09. Wmo	13-11-14	27-11-14	25-12-14	07-01-15	22-01-15	5,9	05-02-15	2,0	6,0	18-02-15	7,9	
10. Ovgv kap	04-12-14	07-01-15	15-01-15	08-01-15	10-03-15	0,1	28-04-15	7,0	14,7	29-05-15	19,1	
	04-12-14	08-01-15	15-01-15	09-01-15	10-03-15	0,1	28-04-15	7,0	14,7	29-05-15	19,1	
	04-12-14	14-01-15	15-01-15	15-01-15	10-03-15	0,1	28-04-15	7,0	14,7	29-05-15	19,1	
11. Pw	24-12-14	08-01-15	04-02-15	19-02-15	10-03-15	6,0	28-04-15	7,0	11,9	29-05-15	16,3	
12. Ovgv vlaggenmasten	04-12-14	13-01-15	15-01-15	22-01-15	10-02-15	1,3	13-03-15	4,4	8,1	24-04-15	14,1	
13. Wob	10-10-14	24-10-14	21-11-14	03-02-15	10-03-15	14,6	28-04-15	7,0	22,6	09-07-15	32,9	
14. Wob	10-10-14	24-10-14	21-11-14	03-02-15	10-03-15	14,6	28-04-15	7,0	22,6	07-07-15	32,9	
15. Bbz	07-01-15	16-02-15	18-02-15	16-03-15	14-04-15	4,0	29-05-15	6,4	14,3	18-06-15	17,1	
16. Wob	02-10-14	13-11-14	13-11-14	19-03-15	14-04-15	18,0	29-05-15	6,4	28,1	15-06-15	30,6	ja
17. Gemeentewet	12-02-15	05-03-15	26-03-15	14-04-15	19-05-15	5,7	10-06-15	3,1	10,9	24-06-15	12,9	
18. Pw	19-02-15	07-04-15	02-04-15	16-04-15	19-05-15	1,3	17-06-15	4,1	10,9	09-07-15	14,0	
19. Wmo	17-03-15	18-04-15	28-04-15	26-04-15	19-05-15	1,1	19-06-15	4,4	7,4	09-07-15	10,3	ja
20. Wmo	23-03-15	20-04-15	04-05-15	21-04-15	19-05-15	0,1	22-06-15	4,9	7,0	09-07-15	9,4	
21. Wmo	10-03-15	21-04-15	21-04-15	30-04-15	19-05-15	1,3	17-06-15	4,1	8,1	09-07-15	11,3	
22. Wegenverkeerswet 1994	09-03-15	17-04-15	20-04-15	27-04-15	16-06-15	1,4	06-07-15	2,9	11,0	19-08-15	17,3	
23. Ovgv zonnepanelen	13-04-15	15-05-15	25-05-15	19-05-15	16-06-15	0,6	06-07-15	2,9	6,0	13-08-15	11,4	
	13-04-15	18-05-15	25-05-15	19-05-15	16-06-15	0,1	06-07-15	2,9	6,0	13-08-15	11,4	
24. Weigeren omgv.	23-04-15	18-05-15	04-06-15	10-06-15	14-07-15	3,3	17-08-15	4,9	10,6	09-09-15	13,9	
25. Ovgv kap	07-05-15	09-06-15	18-06-15	11-06-15	25-08-15	0,3	30-09-15	5,1	14,9	14-12-15	25,6	
26. Weigering geluidw. Maatr.	21-04-15	01-06-15	02-06-15	29-06-15	25-08-15	4,0	30-09-15	5,1	17,1			
	21-04-15	01-06-15	02-06-15	29-06-15	25-08-15	4,0	30-09-15	5,1	17,1			
	21-04-15	21-05-15	02-06-15	29-06-15	25-08-15	5,6	30-09-15	5,1	17,1			

Zaak	Besluit (verzenddatum)	Bezwaar in	Einde bezwaartermijn	Dossier in	Hoorzitting	T			Bob	V		Beroep	
						T 1	T 2	T 3		T 4	VV		
27. Ovgn Ereprijsweg	04-06-15	02-07-15	16-07-15	09-07-15	22-09-15	1,0	02-11-15	5,9	15,6	26-11-15	19,0		
28. Oude Badweg	28-04-15	04-06-15	09-06-15	22-09-15	22-09-15	15,7	30-10-15	5,4	20,4	04-12-15	25,4		
29. Pw	18-05-15	29-06-15	29-06-15	23-07-15	25-08-15	3,4	30-09-15	5,1	13,3	20-10-15	16,1		
30. Subsidie	27-05-15	07-07-15	08-07-15	05-08-15	22-09-15	4,1	02-11-15	5,9	16,7	08-12-15	21,9		
31. Wmo	30-06-15	06-08-15	11-08-15	09-09-15	13-10-15	4,9	19-11-15	5,3	14,3	17-12-15	18,3		
32. Pw - bijz. Bijst.	12-06-15	22-06-15	24-07-15	08-09-15	13-10-15	11,1	19-11-15	5,3	16,9	17-12-15	20,9		
33. Wmo	10-07-15	20-07-15	21-08-15	09-09-15	13-10-15	7,3	19-11-15	5,3	12,9	17-12-15	16,9		
34. Wmo	10-07-15	29-07-15	21-08-15	09-09-15	13-10-15	6,0	19-11-15	5,3	12,9	17-12-15	16,9		
35. Wegenverkeerswet 1994	20-08-15	31-08-15	01-10-15	10-09-15	17-11-15	1,4	04-01-16	6,9	13,6	18-01-16	15,6	Ja	
	20-08-15	24-09-15	01-10-15	25-09-15	17-11-15	0,1	04-01-16	6,9	13,6	18-01-16	15,6		
	20-08-15	28-09-15	01-10-15	29-09-15	17-11-15	0,1	04-01-16	6,9	13,6	18-01-16	15,6		
36. Ovgn playground	04-08-15	28-08-15	15-09-15	13-10-15	01-12-15	6,6	11-01-16	5,9	16,9	12-02-16	21,4		
37. Schuldhulpverlening	31-07-15	06-08-15	11-09-15	26-10-15	17-11-15	11,6	04-01-16	6,9	16,4	11-01-16	17,4		
38. Wmo	23-07-15	07-08-15	03-09-15	27-10-15	17-11-15	11,6	04-01-16	6,9	17,6	22-01-16	20,1		
39. Wmo	28-07-15	07-09-15	08-09-15	27-10-15	17-11-15	7,1	04-01-16	6,9	16,9				
40. Pw	29-07-15	25-08-15	09-09-15	10-11-15	01-12-15	11,0	28-12-15	3,9	15,7	22-01-16	19,3		
41. Wmo	04-08-15	09-09-15	15-09-15	26-11-15	15-12-15	11,1	12-02-16	8,4	21,4				
Gemiddelde						4,7		5,1	13,4		16,5		

Termijnen:

- Termijn 1 (T1):* de periode vanaf het indienen van het bezwaarschrift tot aan de ontvangst van het dossier.
Termijn 2 (T2): de periode vanaf de hoorzitting tot aan het uitbrengen van het advies.
Termijn 3 (T3): de periode vanaf het einde van de bezwaartermijn tot het uitbrengen van het advies.
Termijn 4 (T4): de periode tussen het einde van de bezwaartermijn en de beslissing op het bezwaar (Bob).

Kleuren:

- Groen:* binnen termijn.
Geel: buiten termijn 12 weken, maar binnen wettelijke termijn 18 weken.
Rood: termijnoverschrijding (al dan niet met instemmen van betrokken belanghebbenden)

Tabel 5.2 geeft de gemiddelde duur van de termijnen weer in weken.

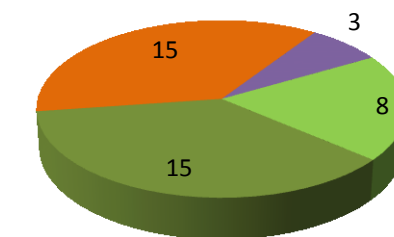
TABEL 5.2	TERMIJN 1	TERMIJN 2	TERMIJN 3	TERMIJN 4
Termijnduur	4,7	5,1	13,4	16,5

Uit tabel 5.2 blijkt dat het gemiddeld 4,7 weken duurt voordat de commissie het bezwaardossier ontvangt. Dat blijkt langer dan voorgaande jaren (in 2014, 3,6 weken). De termijn tussen de hoorzitting en het uitbrengen van het advies duurt gemiddeld 5,1 weken. Dit gemiddelde is korter dan vorig jaar (2014, 5,3 weken). Adviezen worden gemiddeld 13,4 weken na het einde van de bezwaartermijn uitgebracht. Voordat na het verstrijken van de bezwaartermijn een besluit op bezwaar is genomen, zijn gemiddeld 16,5 weken verstreken.

In de termijnen ligt ook de tijd besloten die de betrokken belanghebbenden wordt gegund om eventuele verzuimen te herstellen dan wel aanvullende gegevens aan te leveren. Verder speelt een belangrijke rol dat de datum van de hoorzitting wordt afgestemd met de betrokkenen.

In 8 zaken is de wettelijke beslistermijn van twaalf weken gehaald. In 15 andere zaken werd de wettelijke beslistermijn van twaalf weken met zes weken uitstel alsnog gehaald. In 15 zaken werd de wettelijke beslistermijn overschreden. Daarbij wordt evenwel aangetekend dat daarvoor in de meeste gevallen een goede verklaring is en dat de vertraagde afhandeling in de regel plaatsvindt met instemming van of zelfs op nadrukkelijk verzoek van de betrokken belanghebbenden. Zo is de hoorzitting geregeld een maand uitgesteld in verband met een afmelding, bijvoorbeeld vanwege de vakantieperiode van gemachtigden of ziekte van bezwaarden.

**Afdoeningstermijn per zaak
2015**

- binnen 12 weken
- binnen 18 weken
- termijnoverschrijding
- geen bob

In het verslagjaar is ten overstaan van de commissie niet door middel van een zogenaamde ingebrekestelling beroep gedaan op de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen. Wel is in de zaken 13-2015/14-2015 betreffende een Wob-verzoek door bezwaarde een ingebrekestelling verstuurd naar het college. De besluitvorming kon echter tijdig worden afgerond. In de zaak 16-2015 betreffende een Wob-verzoek is ook door bezwaarde een ingebrekestelling verstuurd naar het college. Omdat volgens bezwaarde niet binnen de termijn een beslissing op bezwaar is genomen, zag hij zich genooddaakt in beroep te gaan bij de rechter. Van een uitspraak op dit beroep heeft de commissie echter geen kennis kunnen nemen.

De commissie zal zich blijven inspannen om door middel van duidelijke adviezen voor de betrokken bestuursorganen snelle besluitvorming mogelijk te maken.

Inhoud van de adviezen

In dit hoofdstuk staat de inhoud van de door de commissie uitgebrachte adviezen centraal.

In 8 van de 41 inhoudelijk behandelde zaken heeft de commissie geadviseerd het bezwaar (geheel of gedeeltelijk) gegrond te verklaren. Dat betekent dat zij zich op het standpunt stelt dat het bestreden besluit moet worden herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Reden daarvoor is dat de termen gegrond of ongegrond als zodanig niet in de Awb voorkomen. Die wet gaat in artikel 7:11 uitsluitend uit van een heroverweging op de grondslag van een ontvankelijk geoordeeld bezwaar.

Bovendien maakt de Awb het mogelijk bepaalde gebreken te herstellen in de bezwaarfase, bijvoorbeeld door het opnemen van een nieuwe, verbeterde of aanvullende motivering. Hierdoor kan het voorkomen dat een bezwaarmaker inhoudelijk gelijk krijgt, maar de commissie toch adviseert tot ongegrondverklaring van het bezwaar, omdat de gebreken in het besluit in de bezwaarfase kunnen worden hersteld. Het artikel 6:22 van de Awb biedt hier toe ruimere mogelijkheden. In een dergelijk geval is er geen reden meer om het besluit te herroepen. Toch lukt het niet in alle gevallen om een dergelijke eenduidige lijn te volgen. Dat is bijvoorbeeld het geval als in de bezwaarfase blijkt dat een nadere afweging noodzakelijk is. Soms ziet de commissie zich dan genoodzaakt haar advies over de te nemen beslissing op het bezwaar daarvan afhankelijk te stellen.

Uit de onderstaande tabel 6.1 blijkt dat 93% van de bezwaarschriften *ongegrond* is beoordeeld (bezien per zaak 83%). Slechts 7% van de bezwaarschriften is gegrond verklaard (per zaak 19%). Dit percentage is vrijwel gelijk aan het aantal gegrondverklaringen over het vorige verslagjaar. Twee bezwaarschriften waren volgens de commissie niet-ontvankelijk in hun bezwaar. In geen van de zaken is het bezwaar ingetrokken.

TABEL 6.1

	BEZWAARSCHRIFTEN ⁵	%	ZAKEN ⁶	%
Geground	14	7%	8	19%
Ongegrond	179	93%	34	83%
Niet-ontvankelijk	2	1%	2	5%
Aangehouden	0	0%	0	0%
Ingetrokken	0	0%	0	0%
Totaal	192	100%	41	100%

Uit tabel 6.2 blijkt hoe de percentages in de voorgaande verslagjaren waren verdeeld ten aanzien van het aantal bezwaarschriften.

TABEL 6.2

	2011	2012	2013	2014	2015	
Geground	9	17%	18	23%	14	7%
Ongegrond	79	13%	26	61%	139	87%
Niet-ontvankelijk	3	6%	14	9%	2	1%
Anders	34	64%	5	7%	9	6%

Bij bovenstaande tabel moet een kanttekening worden gemaakt dat het hoge aantal ongegrondverklaringen van bezwaarschriften in het jaar 2015 mede is veroorzaakt door één zaak met 118 bezwaarschriften.⁷ Als we het percentage ongegrond per zaak bezien, is het verschil met 2014 minder groot maar wel toegenomen; in 2015 83% ongegrond tegenover 58% ongegrond in 2014. Het percentage geground per zaak is ongeveer gelijk gebleven; in 2015 19% geground tegenover 15% geground in 2014.

De bestuursorganen die door de commissie worden geadviseerd, zijn niet verplicht haar adviezen over te nemen; afwijking is mogelijk, mits nadrukkelijk gemotiveerd. Artikel 7:13, lid 7, van de Awb schrijft namelijk dwingend voor dat als de beslissing op het bezwaar afwijkt van het advies van de commissie, in die beslissing de reden voor de afwijking wordt vermeld. De jurisprudentie stelt hieraan hoge eisen.

De commissie heeft niet alle beslissingen op bezwaar van het college ontvangen; 3 beslissingen op bezwaar (zaken 26-2016, 39-2016 en 41-2016) ontbreken. Uit de beslissingen op het bezwaar die de commissie wel heeft ontvangen, blijkt dat het college in één zaak het advies van de commissie niet heeft overgenomen. Dit betreft zaak 19-2015. Korthedshalve verwijst de commissie voor de inhoud naar het 'overzicht zaken 2015'.

Hierna zijn de adviezen die tot gegroundverklaring strekken nader geduid. Voor een korte beschrijving van de inhoud van die zaken en het oordeel van de commissie wordt verwezen naar het zakenoverzicht in de bijlage.

⁵ Het totaal aantal bezwaarschriften is 192. In bepaalde zaken is besloten tot niet-ontvankelijk en ongegrond verklaring van verschillende bezwaarschriften. De aantallen bij de categorieën wijken daarom af van het totaal.

⁶ Het totaal aantal zaken is 41. In bepaalde zaken is besloten tot niet-ontvankelijk en ongegrond verklaring van verschillende bezwaarschriften. De aantallen bij de categorieën wijken daarom af van het totaal.

⁷ Een zelfde situatie deed zich voor in 2014.

Wmo 2015

Eén (gedeeltelijk) gegrondverklaring (zaak 33-2015) had betrekking op een het niet toekennen van een overgangstermijn voor de voorziening voor hulp in het huishouden in het kader van de Wmo 2015. Het college heeft in die zaak aangegeven in de beslissing op bezwaar bezwaarde met terugwerkende kracht een overgangstermijn van drie maanden toe te kennen.

Participatiewet

In de zaak 11-2015 is de commissie overgegaan tot een (gedeeltelijke) gegrondverklaring omdat bij de terugvordering geen rekening was gehouden met de verrekening van betaalde successierechten. De commissie was voor het overige van oordeel dat het college op goede gronden was overgegaan tot het terugvorderen van de te veel ontvangen bijstand en dat er geen dringende redenen waren om van de terugvordering af te zien.

Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004

In de zaak 15-2015 werd bezwaar gemaakt tegen de terugvordering van de bijstandsuitkering op grond van het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004 over het jaar 2013. In het verweerschrift is namens het college aangegeven dat de hoogte van het terug te vorderen bedrag op grond van een rekenfout moest worden herzien. De commissie was daardoor van mening dat het bestreden besluit op dit punt moest worden herroepen. De overige gronden van bezwaar troffen geen doel, omdat het besluit tot terugvordering terecht en op goede gronden was genomen.

Wob

In twee Wob-zaken (de zaken 13-2015 en 14-2015) concludeerde de commissie tot een gegrondverklaring van het bezwaar.

In de zaak 13-2015 ging het over een verzoek om informatie betreffende de toeristenbelasting inzake Onnenstaete over de jaren 2005 tot en met 2013. Bij het bestreden besluit waren diverse documenten niet openbaar gemaakt. De commissie achtte geen grond aanwezig voor de gehele weigering om documenten openbaar te maken. Bij de bestudering van de documenten was het de commissie ook niet gebleken dat de documenten inzicht geven in controletechnieken, tactieken en strategieën van de gemeente bij de inning van (toeristen)belasting. De commissie was derhalve van mening dat de documenten niet met een beroep op artikel 10, tweede lid, onder d, van de Wob, konden worden geweigerd.

In de zaak 14-2015 ging het over een verzoek om informatie inzake alle correspondentie en documenten die bij de gemeente aanwezig zijn vanaf 1 januari 2013 met betrekking tot de Fruitberg/Onnenstaete, RON BV en het COA. Bij het bestreden besluit waren diverse documenten niet openbaar gemaakt. De commissie was van oordeel dat diverse documenten wel voor (gedeeltelijke) openbaarmaking in aanmerking kwamen (B&W-adviezen/e-mails). Een ander document was reeds openbaar en een laatste document kwam niet voor openbaarmaking in aanmerking.

Wabo

In twee Wabo-zaken (de zaken 23-2015 en 25-2015) concludeerde de commissie tot een gegrondverklaring van het bezwaar.

In de zaak 23-2015 ging het over de verlening van een omgevingsvergunning voor het legaliseren van zonnepanelen op het pand Rijksstraatweg 98 E te Haren. Het pand betreft een monument en de commissie heeft geconcludeerd dat het belang van monumentenzorg zwaarder diende te wegen dan andere belangen, zoals het duurzaamheidsbelang. Zij heeft

oordeelde dat het bestreden besluit niet in stand kon blijven en heeft het college geadviseerd het bestreden besluit te herroepen en de omgevingsvergunning te weigeren. Indien het college de omgevingsvergunning desondanks wenste te handhaven, zou de motivering van het besluit moeten worden aangepast. Door middel van een deskundig tegenadvies zou dan moeten worden aangetoond waarom het belang van de monumentenzorg niet is geschaad. Tevens zou ook de motivering van het besluit moeten worden aangepast in verband met het niet opvolgen van de welstandsadviezen.

In de zaak 25-2015 ging het over het opleggen van een herplantplicht op het perceel Lageweg 41 te Noordlaren op grond van artikel 4:12B van de Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Haren 2014. Bezwaarde vond het onlogisch dat in de voorwaarden bij herplantplicht de ruimte wordt gegeven een alternatieve boomsoort te planten omdat in het besluit staat dat een vergelijkbare boomsoort dient te worden geplant. De commissie was van mening dat de invulling van de herplantplicht plaats dient te vinden op basis van een belangenafweging. Bij de opgelegde herplantplicht waren de belangen van bezwaarde niet voldoende meegewogen. Door de kap van de boom zijn de belangen van bezwaarde geschaad. De commissie achtte het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd en adviseert de belangen van bezwaarde mee te laten wegen bij de belangenafweging.

Voorlopige voorziening, beroep en hoger beroep

De wetgever heeft in de Awb bewust gekozen om aan het instellen van bezwaar of beroep niet het rechtsgevolg te verbinden dat daardoor de werking van het besluit waartegen het bezwaar of beroep is gericht, wordt geschorst (artikel 6:16 van de Awb). Daarbij is erkend dat onder omstandigheden vooral uit oogpunt van rechtsbescherming van hetzij de geadresseerde van het besluit hetzij een of meer derden/belanghebbenden, een uitzondering moet kunnen worden gemaakt. De belangrijkste wettelijke voorziening om de mogelijke nadelige gevolgen van de hoofdregel van artikel 6:16 van de Awb te kunnen ondervangen, is de mogelijkheid van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening aan de voorzieningenrechter op grond van artikel 8:81 van de Awb.

Gedurende het verslagjaar is door één belanghebbende verzocht tot het treffen van een voorlopige voorziening. Dit betrof zaak 19-2015. Bezwaarde was het in die zaak niet eens met het collegebesluit van 16 maart 2015 tot de afwijzing van de aanvraag voor een verlenging van de individuele begeleiding op grond van artikel 2, lid 1, onder a, van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Haren 2015. De uitkomst van de uitspraak heeft de commissie echter niet meegekregen.

De bezwaarfase is de (doorgaans) verplichte voorfase van rechtsbescherming. Of, anders gezegd, voordat een rechter kan worden verzocht een rechterlijk oordeel te vellen in een bepaalde kwestie, moet het desbetreffende bestuursorgaan het besluit zelf heroverwegen. Tegen de beslissing op het bezwaar kan een bezwaarmaker vervolgens beroep en eventueel hoger beroep aantekenen bij de bestuursrechter.

De commissie heeft ervan kennis genomen dat in één zaak die in 2014 is behandeld, beroep is ingesteld. Het betreft de verlening van omgevingsvergunning (strijdig gebruik) voor het aanleggen van een playground in de wijk Oosterhaar. Daarnaast is in de zaken 02-2015 en 19-2015 ook beroep ingesteld tegen de beslissing op bezwaar.⁸ Korthedshalve verwijst de commissie voor de inhoud naar het 'overzicht zaken 2015'.

⁸ Het beroep in de zaak 02-2015 is ongegrond verklaard.

Conclusies en aanbevelingen

Na een rustig 2014 is het aantal bezwaarzaken in 2015 toegenomen en zit het totaal aantal zaken weer op het niveau van voorgaande jaren van rond de veertig bezwaarzaken. In 2015 zijn namelijk 41 zaken ter advisering aan de commissie voorgelegd, die allen inhoudelijk zijn behandeld. In de jaren 2012 en 2013 heeft de commissie respectievelijk 38 en 40 zaken behandeld en in 2014 waren het slechts 21.

In 2015 waren er, evenals in 2013 en 2014, relatief veel Wmo- en Participatiewet-zaken. Er waren ook een aantal omvangrijke zaken. Hierbij moet worden gedacht aan de zaken met betrekking tot de aanleg van een playground in Haren en de afsluiting van de Oosterweg. In de zaak betreffende de playground in Haren zijn in totaal door 118 omwonenden bezwaarschriften ingediend. Het aantal Wob-zaken is daarentegen wederom lager dan voorgaande jaren.

Het jaar 2015 kenmerkte zich door de invoering van een aantal grote wetwijzigingen in het sociale domein, die op 1 januari 2015 in werking zijn getreden: de Jeugdwet, de Wmo 2015 en de Participatiewet. Naar alle waarschijnlijkheid is het aantal bezwaarzaken ten opzichte van 2014 daarom in 2015 sterk toegenomen. Deze trend lijkt zich ook door te zetten. De commissie ziet dat in de eerste drie maanden 2016 al 20 bezwaarzaken zijn binnengekomen.

Informele aanpak

De zogeheten 'informele aanpak', de werkwijze van de gemeente Haren waarbij bezwaarden binnen een week na het indienen van een bezwaarschrift worden benaderd om bezwaren weg te nemen, heeft afgelopen jaar ogenschijnlijk niet geholpen bij een afname van het aantal bezwaarschriften. De commissie heeft echter geen concrete aanwijzingen dat toename van het aantal bezwaarzaken hieraan is te wijten maar heeft ook geen informatie of deze aanpak in 2015 actief is ingezet. Begin 2016 is in een bezwaarzaak al wel naar voren gekomen dat betrokkenen niet bekend waren met nieuwe regelgeving en de uitgangspunten van de gemeente Haren. Relevante begrippen zoals 'gebruikelijk zorg' werden pas ter zitting toegelicht. De commissie heeft in die zaak derhalve in overweging gegeven om bij een ingediend bezwaarschrift binnen een week telefonisch contact op te nemen met bezwaarde om te verhelderen waarom het bestreden besluit is genomen, uitleg te geven over gehanteerde juridische begrippen en tevens om te horen waar de pijn voor bezwaarde zit.

Op die manier wordt de kern van de zaak voor zowel de behandelende ambtenaar als bezwaarde meteen duidelijk en kunnen juridische procedures worden voorkomen.⁹

Uit onderzoek blijkt (prettigcontactmetdeoverheid.nl) dat de informele aanpak de tevredenheid van de burger vergroot en leidt tot een besparing van tijd en kosten. Daarom geldt sinds 1 januari 2014 de standaardwerkwijze dat bij alle besluiten binnen een week na ontvangst van het bezwaarschrift contact wordt opgenomen met bezwaarde om te horen 'waar de pijn zit'. Zo kan door middel van overleg gepoogd worden tot een oplossing te komen en wordt de kern van de zaak voor de behandelend ambtenaar meteen duidelijk. Indien bezwaarde het bezwaar wenst te handhaven, wordt het bezwaarschrift voor advisering voorgelegd aan de bezwaarschriftencommissie.

Publicatie

Op grond van de Wet elektronische bekendmaking (hierna: Web) zijn gemeenten sinds 1 januari 2011 verplicht hun algemeen verbindende voorschriften, zoals verordeningen op internet aan te bieden. Om uniformiteit in de wijze van publiceren te bewerkstelligen moet regelgeving worden gepubliceerd via een model van het CVDR (centrale voorziening decentrale regelgeving). Gemeenten kunnen aan de verplichting van de Web voldoen door publicatie van regelgeving op www.overheid.nl.

Naast de verplichting tot elektronische publicatie van alle regelgeving, is daar sinds 1 januari 2014 de verplichting bijgekomen om verordeningen op elektronische wijze bekend te maken. Als deze verplichting wordt vergeten, kan dit tot grote gevolgen leiden, omdat een verordening pas werkt als zij op de juiste wijze is bekendgemaakt. Indien verordeningen niet op de juiste wijze zijn bekend gemaakt, zijn zij niet in werking treden en kan het college zich daarom niet beroepen op de in de verordening opgenomen regelgeving.

Vorig jaarverslag heeft de commissie nadrukkelijk aandacht besteed aan de bovengenoemde verplichtingen omdat bleek dat bepaalde regelgeving niet was gepubliceerd op www.overheid.nl of op de gemeentelijke website www.haren.nl, onder het kopje 'regelgeving'. Daarmee werd niet voldaan aan bovengenoemde verplichting met als gevolg dat de regelgeving voor inwoners van de gemeente Haren niet was te vinden. Begin 2015 constateerde de commissie wederom dat niet aan de bovengenoemde verplichting werd voldaan omdat het debiteurenbeleid niet was gepubliceerd. Daarnaast bleek eind 2015 dat het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Haren 2015 zonder bijlagen op overheid.nl was gepubliceerd. Het Protocol gebruikelijke zorg en het Protocol begeleiding, op 15 december 2014 als bijlage bij het Besluit vastgesteld, waren niet gepubliceerd. Beide protocollen waren ook niet op de gemeentelijke website www.haren.nl gepubliceerd. Als gevolg hiervan is het beleid dat de gemeente ten aanzien van het verstrekken van maatwerkvoorzieningen voor persoonlijke verzorging en individuele begeleiding voor inwoners van de gemeente Haren niet te vinden. Gelet hierop wil de commissie nogmaals aandacht vragen voor dit onderwerp en benadrukken dat algemeen verbindende voorschriften en beleidsregels uniform dienen te worden gepubliceerd zodat deze beschikbaar en kenbaar zijn voor de inwoners van de gemeente Haren.

⁹ Zaak 02-2016

Wet openbaarheid van bestuur

In 2015 zijn drie Wob-zaken door de commissie behandeld. In twee van de drie zaken is geadviseerd de bezwaren gegrond te verklaren. Vanwege het ontbreken van een gemachtigde is niet overgegaan tot vergoeden van de proceskosten. In beide zaken viel het de commissie op, evenals bij Wob-zaken die in 2014 zijn behandeld, dat de Wob-zaken geruime tijd waren blijven liggen. Bezwaarde was in beide zaken zelfs overgegaan tot een ingebrekestelling van de gemeente op basis van de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen. In haar vorige jaarverslag en haar adviezen heeft de commissie reeds zorgen geuit over de lange duur van de behandeling van Wob-verzoeken en de wijze van afdoening. Deze zorgen wil de commissie nogmaals kenbaar maken.

Zoals ook gesteld in het jaarverslag van 2014 is het juist bij Wob-zaken van belang om de beslistermijnen en bezwaartermijnen scherp in het oog te houden. De beslistermijn bedraagt in beginsel vier weken en kan nogmaals met vier weken worden verdaagd. Dit is een korte termijn. Daar komt bij dat diverse gemeenten in het land te maken krijgen met oneigenlijke Wob-verzoeken, gericht op het verbeuren van dwangsommen en de ontvangst van een proceskostenvergoeding. De commissie adviseert daarom om scherp de termijnen in de gaten te houden bij Wob-zaken en ook in te zetten op kwaliteitsverbetering in de besluitvorming. Het verdient aanbeveling om op korte termijn in te zetten op kennisverbetering, met name rondom de belangenafweging tussen openbaarheid en de toepassing van weigeringsgronden in de Wob.

Wmo 2015 en Jeugdwet

De invoering van de Wmo 2015 en de Jeugdwet hebben wijzigingen gebracht in de wijze van aanvragen van voorzieningen. Uit de wetgeving en de gemeentelijke verordeningen volgt dat een hulpbehoevende zich eerst meldt bij de gemeente, er vervolgens een keukentafelgesprek en onderzoek plaatsvindt en dat het college daarna een besluit neemt. In het onderzoek wordt gekeken naar de behoeften van de cliënt, of hij op eigen kracht dan wel met gebruikelijke hulp, mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk een oplossing kan vinden. Vervolgens wordt beoordeeld of een algemene voorziening een oplossing kan bieden en of de zorgverzekering een voorliggende voorziening is, alvorens een maatwerkvoorziening wordt verstrekt.

Het bevreemdt de commissie dan ook niet dat deze nieuwe werkwijze voor de gemeente gepaard is gegaan met extra bezwaarschriften, waarbij zo nu en dan ook procedurele onjuistheden aan het licht kwamen. Zij maakt in dit jaarverslag daarom graag van de gelegenheid gebruik om een aantal concrete aanbevelingen te doen.

Herkennen van een melding

In de eerste plaats adviseert de commissie binnen de organisatie de aandacht te vestigen op het feit dat de wetgever heeft bepaald dat het doen van een melding van een hulpvraag vormvrij is. Ook als een cliënt niet het gemeentelijk meldingsformulier heeft ingevuld, maar zich per e-mail of telefonisch meldt, is al sprake van een melding als bedoeld in de Wmo 2015 en de Jeugdwet. Het is belang dat degene bij wie een melding wordt gedaan dit tijdig herkent, omdat het college na een melding binnen zes weken het onderzoek dient af te ronden.

Na een melding en onderzoek, wordt een gespreksverslag opgesteld. Een ondertekend gespreksverslag wordt aangemerkt als een aanvraag in de zin van de Awb. Een cliënt kan echter ook los van de route melding-onderzoek-verslag-beslissing een aanvraag indienen. Zij adviseert het college duidelijk onderscheid te maken tussen beide routes in de organisatie.

Informatie over algemene voorziening huishoudelijk hulp

Vervolgens heeft de commissie in diverse bezwaarzaken geconcludeerd dat er voor cliënten veel onduidelijkheid was over de invoering van een algemene voorziening voor huishoudelijke hulp. Uw college heeft in mei 2015 aan alle inwoners met een Wmo-indicatie voor huishoudelijk hulp (HH1) een brief gezonden met informatie over de algemene voorziening. Bij die brief was tevens een antwoordkaart gevoegd waarmee betrokkenen konden aangeven of zij gebruik wensten te maken van de algemene voorziening. De commissie constateerde dat de antwoordkaart niet de mogelijkheid bood aan te geven huishoudelijk hulp te willen blijven ontvangen op basis van de afgegeven indicatie. Cliënten hadden in dit geval slechts de mogelijkheid om aan te geven na 1 juli gebruik te willen maken van de algemene voorziening of vanaf 1 juli 2015 geen huishoudelijke hulp meer te willen ontvangen.

De commissie geeft uw college in overweging om in toekomstige gevallen duidelijk aan te geven wat de gevolgen zijn van de overstap naar de algemene voorziening voor de huidige indicatie van cliënten. Ook adviseert zij om brieven op een heldere en begrijpelijke wijze voor cliënten te formuleren. Op die manier kunnen eventuele onduidelijkheden op voorhand worden voorkomen. De gemiddelde burger weet immers niet het verschil tussen een algemeen gebruikelijke voorziening, een algemene voorziening en een maatwerkvoorziening. Het zal een cliënt gaan om de vraag of hij recht houdt op huishoudelijke hulp, voor hoeveel uur en als dit niet het geval is om welke redenen. De commissie adviseert het college daarom ook om de Wmo-besluiten van een heldere en duidelijke motivering te voorzien. Ook de hiervoor beschreven informele aanpak kan nuttig zijn als bezwaarschriften worden ingediend.

Verweerschrift

Sinds 2013 geldt de standaardafpraak dat het bestuursorgaan voorafgaande aan de hoorzitting zorg draagt voor een verweerschrift. Deze afspraak is in 2014 nader ingevuld met een deadline voor het aanleveren van het verweerschrift. Het is de bedoeling dat verweerschriften uiterlijk 10 dagen voor de zitting beschikbaar zijn.

Door middel van een verweerschrift kan het betrokken bestuursorgaan inzicht geven in de belangrijkste overwegingen die hebben geleid tot het bestreden besluit en in zijn eigen standpunt ten aanzien van de te nemen beslissing op het bezwaar. Daarnaast dient het om te reageren op (eventueel nieuw naar voren gebrachte) feiten en argumenten in het bezwaarschrift. Het voordeel van een verweerschrift is dat de commissie en partijen tijdens de zitting sneller tot de kern van de zaak kunnen komen.

Het afgelopen jaar is het de commissie gebleken dat in vrijwel alle zaken tijdig een verweerschrift is aangeleverd. Zij waardeert dit en acht dit van meerwaarde voor een snelle en correcte behandeling van de bezwaarschriften. Daarom hoopt de commissie dat deze prettige werkwijze ook in 2016 weer vervolgd krijgt.

Motivering

De commissie benadrukt steeds het belang van een goede motivering. Vooral in zaken waarin afwijzend wordt beslist en zaken waarin op voorhand valt te verwachten dat derden niet instemmen met de uitkomst van de besluitvorming, dient het besluit in de regel te worden voorzien van een adequate motivering. Daarmee behoort in begrijpelijke taal duidelijk te worden gemaakt op welke wettelijke bevoegdheid een besluit rust, op welke gronden dat is genomen en met name – als een belangenafweging aan de orde is – welke feiten in aanmerking zijn genomen en welke belangen zijn afgewogen, en waarom aan bepaalde belangen meer of minder gewicht is gehecht.

In veel gevallen vormt het bezwaar aanleiding voor een nadere motivering. Daarom heeft de commissie veelvuldig geadviseerd om voor de motivering te verwijzen naar haar advies. Daarin zijn immers het bezwaar en het standpunt daaromtrent steeds besproken.

In veel beslissingen op bezwaar, voor zover beschikbaar op het moment van schrijven van het jaarverslag, ziet de commissie dat conform het advies van de commissie wordt besloten en dat wordt verwezen naar het advies van de commissie. Slechts in één zaak, zaak 19-2015, is het college contrair gegaan. Kortheidshalve verwijst de commissie voor de inhoud naar het 'overzicht zaken 2015'.

Termijnen

Bij de bespreking van de termijnen is al aangegeven dat in het merendeel van de zaken, althans voor zover in behandeling bij de commissie, de voortgang wordt afgestemd met de betrokken belanghebbenden. De commissie acht het niettemin onveranderd van belang dat er een voortdurende inspanning plaatsvindt om goed met de betrokkenen te communiceren over de termijnen. Dit zou bijvoorbeeld onderdeel kunnen worden van de 'informele aanpak'. Vooraf kunnen bezwaarders dan worden geïnformeerd over de bezwaarprocedure en gemiddelde doorlooptijden.

Bij de termijnen wil de commissie wel de aandacht vragen voor termijn 1: het aandragen van een dossier. Uit tabel 5.2 blijkt dat het gemiddeld 4,6 weken duurt voordat de commissie het bezwaardossier ontvangt. Dat is langer dan voorgaande jaren (in 2014, 3,6 weken; daarvoor rond de twee weken).

Beslissing op bezwaar

In tegenstelling tot voorgaande jaren heeft de commissie afgelopen jaar slechts in iets meer dan de helft van de zaken tijdig een afschrift van de beslissingen op bezwaar toegezonden gekregen. Ten behoeve van het jaarverslag moest de commissie meermalen informeren naar de ontbrekende beslissingen op bezwaar. Wegens een personele wisseling bleek dit verzoek niet te zijn opgepakt. Zij wil daarom benadrukken dat de commissie er waarde aan het om tijdig te kunnen beschikken over de beslissingen op bezwaar en de informatie over eventueel ingediende beroepsschriften en of ingediende verzoeken tot het treffen van een voorlopige voorziening in de zaken die zij in behandelt.

Jaarlijks overleg

De commissie heeft ook in de voorgaande jaren duidelijk laten blijken dat zij waarde hecht aan het gebruikelijke jaarlijkse overleg met het gemeentebestuur. Het jaarverslag kan daarvoor als basis dienen. Tijdens dit overleg kunnen niet alleen de werkzaamheden van de commissie worden besproken, maar ook wederzijds standpunten, wensen en verwachtingen worden uitgewisseld. Ook eventuele reacties van de gemeenteraad kunnen daarin aan de orde komen. Het nut van dit overleg heeft zich inmiddels naar de mening van de commissie bewezen.

Bijlage

Overzicht zaken 2015

Lijst van gebruikte afkortingen:

APV: Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Haren 2014

Wabo: Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Wob: Wet openbaarheid van bestuur

Wmo: Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

Wwb: Wet werk en bijstand

Participatiewet: Participatiewet

ZAAKNUMMER 01-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 21 oktober 2014 inzake de verlaging van de uitkering op grond van de Wwb gedurende de maand oktober met 50%.

Aard besluit: Wwb

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde stelt dat het feitelijk onjuist is dat zij bij haar werkgever heeft aangegeven dat zij de weekenden niet beschikbaar is voor werkzaamheden. Het ging slechts om één weekend waarin zij andere verplichtingen had. Bezwaarde geeft toe dat zij de reis naar Thailand te laat heeft gemeld maar acht dat niet verwijtbaar omdat zij nog niet geheel op de hoogte is van al haar verplichtingen in het kader van de Wwb.

Datum advies: 10 februari 2015

Inhoud adviezen: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie is van mening dat de feiten en omstandigheden aannemelijk maken dat gedragingen van bezwaarde ertoe hebben geleid dat de (werk)voorziening voortijdig is beëindigd. Daarbij weegt zwaar dat bezwaarde niet mee wenste te werken aan een poging om het dienstverband te vervolgen en zij had moeten begrijpen dat zij tijdig melding had moeten maken van haar reis naar Thailand. Zeker nu zij daar reeds gedurende een langere tijd van op de hoogte was en het een reis voor een periode van een maand bedraagt.

Beslissing B&W: 6 maart 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 02-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 23 oktober 2014 inzake de weigering handhavend op te treden tegen de vlaggenmasten en vlaggen op het perceel Emmalaan 31 te Haren en het collegebesluit van 2 december 2014 inzake de verlening van een omgevingsvergunning voor drie vlaggenmasten op het perceel Emmalaan 31 te Haren.

Aard besluit: Wabo - handhaving en omgevingsvergunning

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde geeft aan dat er ten aanzien van de drie vlaggenmasten geen sprake is van 'concreet zich op legalisatie' en dat twee beachvlaggen vergunningplichtig zijn. De beachvlaggen vallen namelijk onder de definitie van bouwwerk. Tevens verzoekt bezwaarde om proceskostenvergoeding.

Datum adviezen: 13 maart 2015

Inhoud adviezen: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie is van mening dat sprake was van concreet zicht op legalisatie omdat het handhavingverzoek op 1 oktober 2014 is ingediend en dat de omgevingsvergunning vlak na het bestreden besluit is verleend. Hierdoor was concreet zicht op legalisatie en dit rechtvaardigt dat is afgezien van handhaving. Er is geen sprake van aan het college te verwijten onrechtmatigheid als bedoeld in artikel 7:15, lid 2, van de Awb, en daarom ziet de commissie geen grond voor toekenning van de gevraagde proceskostenvergoeding.

Beslissing B&W: 24 april 2015, conform

ZAAKNUMMER 03-2015

Het bezwaar van 14 oktober 2014 tegen het collegebesluit tot afwijzing van het verzoek tot herziening van het besluit van het college van 10 juli 2014 inzake de indicatie voor huishoudelijk hulp van bewaarde.

Aard besluit: Wmo/Awb

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde is van mening dat het verzoek tot herziening wel nieuwe feiten en gewijzigde omstandigheden bevat die aanleiding geven tot het herzien van het besluit 1, inhoudende de indicatie voor huishoudelijke hulp te verlagen van 3 uur en 45 minuten per week naar 2 uur en 45 minuten per week. Bij het verzoek tot het herzien van dit besluit zijn zeer concrete en specifieke nieuwe feiten en gewijzigde omstandigheden aangedragen. In het bestreden besluit wordt voorbij gegaan aan deze feiten en daarom is sprake van een ondeugdelijke motivering.

Datum advies: 10 februari 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie stelt vast dat bezwaarde heeft nagelaten bezwaar te maken tegen besluit 1 en daarom heeft besluit 1 formele rechtskracht gekregen. Bezwaarde heeft vervolgens een verzoek gedaan om besluit 1 te herzien. Bij het verzoek zijn echter geen omstandigheden aangedragen die aanleiding geven om over te gaan tot het herzien van besluit 1. Ter zitting is naar voren gebracht dat de fysieke toestand van bezwaarde achteruit is gegaan en dat de huidige huishoudelijke hulp niet voldoende wordt geacht. Het college heeft daarop aangegeven dat niet een verzoek tot herziening maar een verzoek tot herindicatie de geëigende weg is om de huidige situatie van bezwaarde te beoordelen en eventueel het aantal uren aan te passen. De commissie heeft daarom benadrukt dat het aan bezwaarde is om een dergelijk verzoek tot herindicatie in te dienen.

Beslissing B&W: 6 maart 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 04-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van 20 oktober 2014 inzake de afwijzing van het verzoek om herziening van de toegekende uitkering ingevolge de Wwb.

Aard besluit: Wwb/Awb

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde is van mening dat het college ten onterechte voorbij is gegaan aan het echtscheidingsconvenant en de daarin vastgelegde afspraak dat de hypothecaire lening ten laste komt van bezwaarde. Daardoor is de waarde van de woning op een onjuiste wijze vastgelegd. Het eigen vermogen bedraagt niet meer dan het van toepassing zijnde vrijlatingsbedrag.

Datum advies: 10 februari 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie constateert dat bij de aanvraag rekening is gehouden met het echtscheidingsconvenant en de daarin vastgelegde afspraak dat de hypothecaire lening ten laste komt van bezwaarde. Bij het verzoek om herziening zijn daarom dezelfde feiten naar voren gebracht als die bij de aanvraag voor de Wwb-uitkering reeds beschikbaar waren en derhalve zijn meegewogen. Van nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb is daarom naar het oordeel van de commissie geen sprake.

Beslissing B&W: 6 maart 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 05-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van 12 november 2014 tot afwijzing van de aanvraag om een tegemoetkoming uit het Participatiefonds.

Aard besluit: Participatiewet

Aantal bezwaarschriften: 2

Inhoud bezwaar:

Bezwaarden zijn van mening dat het college bij de berekening niet in aanmerking heeft genomen dat het inkomen (boven de norm) slechts van tijdelijke aard is. De verwachting is dat dat begin 2015 terugvallen omdat dan de vervanging van een zieke collega door bezwaarde eindigt. Verder wijzen ze erop dat hun (hoge) vaste lasten niet bij de beoordeling zijn betrokken. Op basis van het gesprek naar aanleiding van de aanvraag op het gemeentehuis hebben bezwaarde de stellige indruk gekregen dat het goed zou komen. Ter hoorzitting hebben bezwaarden toegelicht dat zij van mening zijn dat zij gerechtvaardigd hebben mogen vertrouwen op de uitlatingen van de behandelende ambtenaar.

Datum advies: 9 februari 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De aanvraag is in ingediend in oktober 2014. Uit het bepaalde in artikel 2 lid f van de Uitvoeringsregeling Participatiefonds volgt dat bij de vaststelling van het inkomen de maand september bepalend is. Bezwaarden hebben erkend dat zij die maand meer dan het norminkomen hebben ontvangen. Als daarbij nog in aanmerking wordt genomen dat bezwaarden in de overige maanden van 2014 vanwege hun te hoge inkomen geen aanspraak konden maken op een tegemoetkoming op grond van het Participatiefonds, concludeert de commissie dat het college de aanvraag terecht op goede gronden heeft afgewezen. De inkomensval die bezwaarden verwachten zal in het nieuwe verstrekkingjaar plaatvinden. Tevens is de commissie van mening dat bezwaarden redelijkerwijs moeten begrijpen dat het college nog een toets diende uit te voeren of aan alle voorwaarden voor een verstrekking was voldaan.

Beslissing B&W: 18 februari 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 06-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 18 november 2014 tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor de activiteit kap van een den op het perceel Jagershof 12 te Haren.

Aard besluit: Wabo - omgevingsvergunning kap

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde voert aan dat de bewoners van het Jagershof er wonen vanwege het groene karakter. Het kappen van de boom doet afbreuk aan het groene karakter en bezwaarde voert aan dat kappen niet noodzakelijk is. De boom staat tegen een blinde muur, is kernegezond, staat niemand in de weg en belemmert ook niemands uitzicht of lichtinval.

Datum advies: 4 maart 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie kan bezwaarde niet volgen in zijn bezwaar en acht de den niet van waarde voor de houtopstand van stads- en dorpschoon. Het is de commissie niet gebleken dat sprake is van een boom die aansluit bij de groenstructuur van het Jagershof. Dit blijkt onder andere uit de foto's van de omgeving en de luchtfoto. Daarnaast blijkt uit de beoordeling door het wijkhoofd dat de levensverwachting van de boom beperkt is. Ook ten aanzien van de overige waarden onderschrijft de commissie de beoordeling van het wijkhoofd. Daaruit volgt dat de kapvergunning in beginsel voor verlening in aanmerking komt. De feiten en omstandigheden die bezwaarde aangevoerd, kunnen niet dienen als grondslag om de omgevingsvergunning te weigeren.

Beslissing B&W: 31 maart 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 07-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van 18 november 2014 inzake de verlening van een omgevingsvergunning voor het kappen van vijf essen op het perceel Jagershof 10 te Haren.

Aard besluit: Wabo - omgevingsvergunning kap

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde voert aan dat de bewoners van het Jagershof er wonen vanwege het groene karakter. Het kappen van de boom doet afbreuk aan het groene karakter en bezwaarde voert aan dat kappen niet noodzakelijk is. De bomen staan tegen een blinde muur, zijn kernegezond, staan niemand in de weg en belemmeren ook niemands uitzicht of lichtinval.

Datum advies: 4 maart 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie kan bezwaarde niet volgen in zijn bezwaar. Uit de beoordeling door het wijkhoofd is gebleken dat sprake is van een aantal (zieke) bomen. De bomen zijn aangetast door essentaksterfte (de dode takken ziekte) en vormen een gevaar voor de omgeving. Het wijkhoofd acht de levensverwachting van de bomen beperkt. Daarnaast blijkt uit de foto's van de omgeving en de luchtfoto dat de bomen niet aansluiten bij de groenstructuur van het Jagershof. Ook ten aanzien van de overige waarden onderschrijft de commissie de beoordeling door het wijkhoofd. Daaruit volgt dat de vergunning in beginsel voor verlening in aanmerking komt. De commissie is van mening dat het aan vergunninghouder is om het kappen al dan niet noodzakelijk te achten.

Beslissing B&W: 31 maart 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 08-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 18 november 2014 tot afwijzing van de aanvraag om koopkrachttegemoetkoming 2014.

Aard besluit: Wwb

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde voert aan dat bij de besluitvorming ten onrechte geen rekening is gehouden met het feit dat zij in de maanden december 2014 en januari 2015 geen studiefinanciering heeft ontvangen.

Datum advies: 5 februari 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is deels **ongegrond**

De commissie is van oordeel uit het Besluit koopkrachttegemoetkoming lage inkomens volgt dat de peildatum voor vaststelling van het recht op en de hoogte van koopkrachttegemoetkoming 1 september 2014 is. Daarnaast geldt september als de peilmaand voor de bepaling van de hoogte van het inkomen. Het college heeft niet de bevoegdheid voor een ander moment of periode te kiezen. Bezwaarde volgt op de peildatum door het Rijk bekostigd onderwijs en had in verband daarmee aanspraak op studiefinanciering, geen recht op koopkrachttegemoetkoming. Het college heeft de aanvraag terecht afgewezen.

Beslissing B&W: 18 februari 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 09-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 12 november 2014 tot afwijzing van de aanvraag voor een gehandicaptenparkeerkaart voor passagier.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde stelt dat hij lijdt aan een progressieve ziekte en dat zijn beperkingen van langdurige aard zijn als gevolg waarvan hij niet in staat is zonder hulpmiddelen te lopen en niet zelfstandig 50 meter kan overbruggen. Tevens is bezwaarde van mening dat het besluit niet goed gemotiveerd is. Tot slot stelt bezwaarde dat de procedure niet zorgvuldig is gevoerd omdat hij van mening is dat onvoldoende onderzoek gedaan is naar zijn persoonlijke situatie en behoeften en omdat hij niet voldoende is gehoord.

Datum advies: 5 februari 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie concludeert dat het college de aanvraag terecht heeft afgewezen omdat niet is voldaan aan het criterium dat bezwaarde voor het vervoer van deur tot deur continu afhankelijk is van de hulp van bestuurder. De commissie is wel van mening dat bezwaarde gelijk heeft als hij stelt dat de afwijzingsgrond onvoldoende duidelijk blijkt uit het bestreden besluit.

Beslissing B&W: 18 februari 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 10-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 4 december 2014 tot verlening van een omgevingsvergunning voor de kap van een eik en een es op het perceel Distelhof 17 te Haren.

Aard besluit: Wabo -omgevingsvergunning kap

Aantal bezwaarschriften: 6

Inhoud bezwaar:

Bezwaarders stellen dat de es en de eik in de groenstrook staan. De groenstrook is beschermd middels het bestemmingsplan Distelhof en dient niet te worden aangetast. Een eerder verzoek om de bomen op het perceel te kappen is afgewezen. Bezwaarders zijn van mening dat het verlenen van de vergunning inconsequent is. Tevens zijn ze van mening dat meerdere bomen op het perceel reeds drastisch en ondeskundig gesnoeid zijn en hiervoor had een omgevingsvergunning moeten worden aangevraagd. Tot slot verwijzen bezwaarders naar de privaatrechtelijke afspraken over het in stand houden van de groenstrook. Deze afspraken zijn bij de verkoop van de woning vastgelegd.

Datum advies: 28 april 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie is van mening dat bezwaarders geen feiten en omstandigheden hebben aangevoerd die, gezien het afwegingskader, als grondslag kunnen dienen om de omgevingsvergunning te weigeren. De commissie is van mening dat het college terecht en op juiste gronden tot het bestreden besluit heeft kunnen komen.

Beslissing B&W: 29 mei 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 11-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van 23 december 2014 inzake de terugvordering van de teveel verstrekte bijstand op grond van artikel 58, lid 2, onderdeel f, onder 1^e, van de Wwb.

Aard besluit: Participatiewet

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde voert aan dat zij geen gebruik heeft kunnen maken van de interingsnorm doordat de gemeente de uitkering verrekent. Bezwaarde acht dit onrechtvaardig omdat zij geen invloed uit heeft kunnen oefenen op het vrijkomen van de erfenis. Artikel 58, lid 2, van de Wwb biedt de ruimte om rekening te houden met de bijzondere omstandigheden en het college had kunnen afzien van de verrekening van in het verleden verstrekte bedragen. Bezwaarde is het ook niet eens met de hoogte van de terugvordering. Zij heeft successierechten moeten voldoen over de erfenis. Deze dienen in mindering te worden gebracht. Daarnaast heeft bezwaarde een lening afgesloten om de successierechten te kunnen voldoen. Deze lening dient eveneens in mindering te worden gebracht. Ten slotte verzoekt bezwaarde om vergoeding van de proceskosten.

Datum advies: 28 april 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is gedeeltelijk **gegrond** en gedeeltelijk **ongegrond**

De commissie is van oordeel dat het college op goede gronden is overgegaan tot het terugvorderen van de te veel ontvangen bijstand en dat er geen dringende redenen zijn om van de terugvordering af te zien. De commissie acht het bezwaar gegrond voor zover het de verrekening van de successierechten betreft. De commissie kent proceskosten vergoeding toe op twee punten (indienen bezwaarschrift en verschijnen op de hoorzitting).

Beslissing B&W: 29 mei 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 12-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 2 december 2014 tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor drie vlaggenmasten op het perceel Emmalaan 31 te Haren.

Aard besluit: Wabo -omgevingsvergunning

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde stelt dat de bezwaren tegen de vlaggenmasten, o.a. hinder en overlast bij de gemeente bekend zijn en dat het onbegrijpelijk is dat de omgevingsvergunning is verleend. De vlaggenmasten zijn in strijd met de redelijke eisen van welstand. Bezwaarde is van mening dat er geen commerciële noodzaak bestaat voor de continue aanslag op zijn welzijn. De vlaggenmasten doen afbreuk aan het woongenot van bezwaarde en veroorzaken en versterken de chronische medische problemen van bezwaarde en beïnvloeden in negatieve zin de woningwaarde en de inkomsten van bezwaarde. Er wordt een onevenredige afbreuk gedaan aan het straat- en bebouwingsbeeld. Tot slot verzoekt bezwaarde om vergoeding van proceskosten.

Datum advies: 13 maart 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

Ten aanzien van de bezwaargronden stelt de commissie voorop dat artikel 34 van het bestemmingsplan spreekt van onevenredige afbreuk van de genoemde belangen. Er is niet aangetoond dat onevenredige afbreuk gedaan wordt aan de genoemde belangen. Het voeren van (handels)reclame is inherent aan een bedrijf en dit geldt ook voor het plaatsen van vlaggenmasten. Dat dit enige mate van overlast met zich meebrengt maakt nog niet dat er sprake is van een onevenredige afbreuk van het straat- en bebouwingsbeleid of andere in artikel 34 genoemde belangen. Bezwaarde stelt nog dat er geen commerciële noodzaak is voor de continue aanslag op haar welzijn. Commerciële noodzaak vormt geen toetsingscriteria voor de verlening van de aangevraagde vergunning. De commissie benadrukt nog dat de vlaggenmasten op het eigen perceel geplaatst worden. Tot slot besluit de commissie om de proceskostenvergoeding af te wijzen.

Beslissing B&W: 24 april 2016, conform

ZAAKNUMMER 13-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 9 oktober 2014 tot afwijzing van het verzoek om informatie op grond van de Wob betreffende de toeristenbelasting inzake Onnenstaete over de jaren 2005 tot en met 2013.

Aard besluit: Wob

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde is van mening dat het college in het bestreden besluit niet motiveert waarom de concurrentiepositie van betrokkene zou worden geschaad. Bezwaarde ziet niet in hoe de openbaarmaking van het aantal overnachtingen in de periode 2005 tot en met 2013 de concurrentiepositie van betrokkenen zou kunnen schaden. Vanaf 2005 heeft RON BV huisjes verhuurd op Onnenstaete voor recreatief verblijf. RON BV is hiermee in mei 2014 gestopt. Het terrein is voor ten minste drie jaar verhuurd aan het COA. Nu RON niet meer opereert in de recreatieve sector, is er ook geen sprake meer van een concurrentiepositie. Ook de tweede exploitant heeft zijn werkzaamheden beëindigd. Zijn bedrijf is failliet en zijn concurrentiepositie kan niet meer worden geschaad.

Datum advies: 28 april 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **gegrond**

De commissie acht geen grond aanwezig voor de gehele weigering van de documenten omdat delen van de documenten geen bedrijfsgegevens bevatten en tevens niet is gebleken dat alle gegevens vertrouwelijk zijn overlegd. Zij adviseert het college de documenten 'aanslag toeristenbelasting 2014/2015' en 'voornemen aanslag toeristenbelasting' openbaar te maken en daarbij de prijs per nacht, het aantal verhuurde chalets en het totale aanslagbedrag weg te lakken omdat daaruit omzetgegevens kunnen worden afgeleid. Bij de bestudering van de documenten is de commissie niet gebleken dat de documenten inzicht geven in controletechnieken, tactieken en strategieën van de gemeente bij de inning van (toeristen)belasting. De commissie is derhalve van mening dat de

documenten niet met een beroep op artikel 10, tweede lid, onder d, van de Wob, kunnen worden geweigerd.

Beslissing B&W: 9 juli 2015, conform

ZAAKNUMMER 14-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 9 oktober 2014 inzake het genomen besluit om informatie op grond van de Wob inzake alle correspondentie en documenten die bij de gemeente aanwezig zijn vanaf 1 januari 2013 met betrekking tot de Fruitberg/Onnenstaete, RON BV en het COA.

Aard besluit: Wob

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde is van mening dat het college de volgende documenten openbaar had moeten maken: alle formele en informele bijlagen bij de aanvraag van RON BV van 22 mei; alle memo's, brieven, e-mails etc. van de gemeente aan RON BV m.b.t. het niet compleet zijn van de aanvraag van 22 mei; alle brieven, stukken, tekeningen, gegevens etc. die RON BV heeft aangeleverd om de aanvraag te completeren dan wel nieuwe aanvragen met alle bijlagen; alle memo's, brieven, e-mails etc. die betrekking hebben op de communicatie tussen de gemeente en RON BV inzake de uitvoering van het plantingsplan en de vaststellingsovereenkomst; alle documenten betreffende de controle die blijktens de brief van 15 juli door een bouwinspecteur op 8 juli 2014 is uitgevoerd en de documenten inzake latere controles; alle overige stukken die het college heeft achtergehouden.

Datum advies: 28 april 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **gegrond**.

De commissie is van oordeel dat diverse documenten voor (gedeeltelijke) openbaarmaking in aanmerking komen de documenten (B&W-adviezen/e-mails). Een ander document is reeds openbaar en een laatste document komt niet voor openbaarmaking in aanmerking. Ten overvloede merkt de commissie op dat sinds het indienen van het bezwaarschrift en het aanbieden van het bezwaarschrift voor behandeling door de commissie ruim drie maanden zijn verstreken. Zij waarschuwt voor gevolgen van overschrijding van de wettelijke beslistermijn en het mogelijk verbeuren van dwangsommen.

Beslissing B&W: 9 juli 2015, conform

ZAAKNUMMER 15-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van 6 januari 2015 inzake de terugvordering van de bijstandsuitkering op grond van het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004 over het jaar 2013.

Aard besluit: Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Het verzoek van bezwaarde tot het verlengen van de bbz-regeling is in december 2013 afgewezen. Omdat bezwaarde geen onnodig beroep wilde doen op bijstand, kon hij naar eigen zeggen niet anders dan de winst van 2013 aanwenden om tijdens de eerste zes weken van 2014 in zijn levensonderhoud te voorzien. Bezwaarde geeft aan dat dit eveneens geldt voor 2015, omdat hij geen onnodig beroep op bijstand wil doen. Ten slotte acht bezwaarde, gezien zijn huidige financiële positie, zich niet verder geholpen met terugvordering van het bedrag in het bestreden besluit. Bezwaarde verzoekt de gehele terugvordering per omgaande in te trekken, zodat hij niet direct opnieuw in de bijstand terecht komt.

Datum advies: 29 mei 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is gedeeltelijk **gegrond** en gedeeltelijk **ongegrond**

In het verweerschrift is namens het college aangegeven dat de hoogte van het terug te vorderen bedrag op grond van een rekenfout dient te worden herzien. Dit heeft te maken met de periode waarover de uitkering in 2013 is verstrekt. Indien bezwaarde begin 2014 niet in zijn levensonderhoud kon voorzien, had het, gezien de bestaande wet- en regelgeving, op de weg van bezwaarde gelegen een bijstandsuitkering aan te vragen. Er bestaat geen wettelijk mogelijkheid om de eventueel verleende bijstandsuitkering, indien deze van begin 2014 wel was aangevraagd, te verrekenen met het terug te vorderen bedrag. De principiële bezwaren van bezwaarde en zijn vader tegen deze onmogelijkheid tot verrekening, maken het oordeel niet anders. De commissie is van mening dat, nu het college heeft aangegeven dat het terug te vorderen bedrag niet juist is geweest, het bestreden besluit op dit punt dient te worden herroepen. De overige gronden van bezwaar treffen geen doel omdat het besluit tot terugvordering terecht en op goede gronden is genomen.

Beslissing B&W: 18 juni 2015, conform

ZAAKNUMMER 16-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 2 oktober 2014 inzake het Wob-verzoek ten aanzien van de aanstaande toename van het verkeer op de Vondellaan en de Emmalaan ten gevolge van de toekomstige jarenlange afsluiting van de zuidelijke ringweg van Groningen.

Aard besluit: Wob

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde is van mening dat er meer documenten bij de gemeente moeten zijn dan de gemeente tot nu toe aan hem heeft verzonden. Bezwaarde noemt daarbij diverse concrete documenten. Bezwaarde verzoekt tevens om een vergoeding van de proceskosten.

Datum advies: 29 mei 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie kan het college volgen in het feit dat zowel in het bestreden besluit als in het verweerschrift is aangegeven dat alle documenten betreffende het Wob-verzoek die aanwezig zijn en niet reeds openbaar zijn door het college zijn verstrekt. Voor wat betreft de documenten die bezwaarde wenst te ontvangen betreffende de stuurgroep die zich buigt over de regulering van het verkeer, heeft het college ter zitting gemotiveerd aangegeven dat deze documenten niet aanwezig zijn, omdat de stuurgroep niet bestaat. Het college kon dus volstaan met het verwijzen naar de relevante vindplaats van de informatie.

Beslissing B&W: 15 juni 2015, conform

ZAAKNUMMER 17-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 2 februari 2015 tot het toewijzen van de naam "Fop I. Brouwerhof" aan de openbare ruimte die zich bevindt in het gebied tussen de Middelhorsterweg, de Stationsweg, de Poorthofsweg en de Lokveenweg.

Aard besluit: Gemeentewet

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde heeft aangevoerd dat de benaming 'Fop I. Brouwerhof' vanuit historisch perspectief niet de meest passende benaming is voor de locatie. De naam 'De Meihorst' sluit volgens bezwaarde beter aan bij de historie van de locatie, waarop meerdere generaties Van der Mei hebben gewoond en gewerkt. Deze naam wordt ook genoemd in het bij de locatie behorende bestemmingsplan.

Datum advies: 10 juni 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **niet-ontvankelijk**

De commissie concludeert dat de beslissing van het college van burgemeester en wethouders om de naam 'Fop I. Brouwerhof' toe te wijzen aan de openbare ruimte die zich bevindt in het gebied tussen de Stationsweg, Lokveenweg, Poorthofsweg en Middelhorsterweg ten aanzien van bezwaarde niet is aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Om die reden kan bezwaarde geen bezwaar indienen tegen de bestreden beslissing. De commissie acht het bezwaarschrift daarom niet-ontvankelijk.

Beslissing B&W: 24 juni 2015, conform

ZAAKNUMMER 18-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 18 februari 2015 tot beëindigen van de uitkering op grond van de Participatiewet met ingang van 1 januari 2015.

Aard besluit: Participatiewet

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde stelt dat hij verblijft op een varend schip en niet op een woonboot. Het schip heeft geen vaste verblijfplaats en wordt alleen tijdelijk aangemeerd in verschillende havens. Bezwaarde staat ingeschreven als inwoner van de gemeente Haren op het adres Kerkstraat 17b en hier wordt ook de administratie en post in ontvangst genomen. Het proces om dit adres als officieel briefadres te registreren is in gang gezet. Voor bezwaarde is het onbegrijpelijk dat hij niet langer woonachtig zou zijn in de gemeente Haren.

Datum advies: 17 juni 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

Het schip betreft in tegenstelling tot hetgeen op het formulier is ingevuld geen woonboot maar een varend schip, zoals ter zitting is aangegeven. De commissie kan bezwaarde volgen in de beschrijving. Bezwaarde weerspreekt niet dat het adres in Haren niet langer de plaats is waar hij feitelijk verblijft. Het adres in Haren wordt slechts gebruikt voor administratieve doeleinden en als postadres. De commissie is daarom van mening dat bezwaarde niet feitelijk verblijft op het adres in Haren en dat het college terecht de bijstandsuitkering per 1 januari 2015 heeft beëindigd.

Beslissing B&W: 9 juli 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 19-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 16 maart 2015 tot de afwijzing van de aanvraag voor een verlenging van de individuele begeleiding op grond van artikel 2, lid 1, onder a, van de Verordening maatschappelijke ondersteuning Haren 2015.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde kan zich er niet in vinden dat hij vrijwilligerswerk kan inschakelen voor de thuisadministratie. Bezwaarde zijn individuele begeleider heeft diverse vrijwilligers en organisaties benaderd. Al deze personen geven aan dat zij niet blijvend in staat zijn de thuisadministratie te doen. Bezwaarde zijn individuele begeleider is gevolmachtigd en volwaardig contactpersoon bij de instanties. Bezwaarde heeft het volste vertrouwen in haar en is gezien zijn ziektebeeld en bedlegerigheid niet in staat opnieuw een band met vreemden op te bouwen. Hij gaat fysiek behoorlijk snel achteruit en staat al meer dan 15 jaar buiten de maatschappij. Zijn huidige begeleider doet niet alleen de administratie maar is ook hulpverlener en weet precies wat er bij hem speelt en kan hem weer verder helpen. De begeleider heeft ook psychologen benaderd, maar die zijn niet

bereid om hem geregeld thuis te bezoeken. Bezwaarde weet niet hoe het verder moet en zijn medische situatie is door alle zorgen achteruit gegaan.

Datum advies: 19 juni 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **gegrond**

De commissie is tot de conclusie gekomen dat niet is gebleken dat de combinatie van thuisadministratie van Humanitas gecombineerd met psychologische hulp op grond van de Zorgverzekeringswet voor bezwaarde een passende oplossing biedt ter compensatie van de beperkingen in zelfredzaamheid van bezwaarde. De commissie is van mening dat er rekening gehouden dient te worden met de persoonlijke situatie, te weten: iemand met nog een beperkt denk- en regelvermogen, met een verslechterende medische situatie, die alleenstaand is, die geen familie in de buurt heeft en ook geen enkel sociaal netwerk. Op grond van vaste jurisprudentie geldt een sterke onderzoeks- en motiveringsplicht. De commissie acht het bezwaar daarom gegrond.

Beslissing B&W: 9 juli 2015, contrair

Het college is van mening dat bezwaarde op goede gronden is doorverwezen naar de zorgverzekeringswet. Middels die ondersteuning kan bezwaarmaker zijn zelfredzaamheid en/of participatie verbeteren (artikel 2.3.5. lid 5 van de Wmo). Op basis van het door bezwaarde ingediende zorgplan en op grond van het huisbezoek zijn zijn persoonlijke omstandigheden onderdeel geweest van de eerste besluitvorming. Door in de bezwaarschriftprocedure nogmaals nadrukkelijke te kijken naar de mogelijkheden van huisbezoek, is het college van mening dat bezwaarde zijn specifieke omstandigheden in de gehele besluitvormingsprocedure goed en zorgvuldig zijn meegewogen. Daarom is besloten het besluit van 16 maart 2015 in stand te laten.

ZAAKNUMMER 20-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 18 maart 2015 inzake het toekennen van individuele begeleiding voor drie uur per week en groepsbegeleiding voor vijf dagdelen per week via een PGB.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarders stelt dat het tarief van groepsbegeleiding niet in de beschikking staat en enkel door zelf navraag te doen, te achterhalen is. De onderbouwing van het tarief ontbreekt. Bezwaarde is van mening dat het college het tarief had moeten publiceren en had moeten aantonen dat het tarief voldoende is om zorg in te kopen. Bezwaarde volgt dagbesteding voor vijf dagdelen per week op het gebied van ICT en het tarief per dagdeel is geen € 30,- maar € 50,-. De vergelijking met gewone dagbesteding gaat niet op. Er is groepsbegeleiding mogelijk voor een dergelijk tarief, maar dit is niet geschikt voor bezwaarde. Hij wil dagbesteding met ICT. Het gevolg van het bestreden besluit is dat het aantal dagdelen zal verminderen. Bezwaarde verzoekt een hoger bedrag toe te kennen. Hij is ook bereid één uur individuele begeleiding in te leveren ten gunste van dagbesteding.

Datum advies: 22 juni 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie is van mening dat Alétho iets extra biedt, namelijk dagbesteding en re-integratie op het gebied van ICT in één. De gemeente is echter op basis van de Wmo 2015 en de daarop gebaseerde regelgeving niet verplicht de kosten voor re-integratie van bezwaarde voor zijn rekening te nemen. Omdat bezwaarde een Wajong-uitkering ontvangt, zou hij voor het re-integratiedeel contact kunnen opnemen met het UWV. De commissie geeft bezwaarde of zijn ouders in overweging het verschil in tarief zelf bij te kunnen betalen. Bezwaarde heeft aangeboden één uur individuele begeleiding in te ruilen voor groepsbegeleiding. De commissie volgt het college in die zin dat dit niet mogelijk is, omdat dit zou betekenen dat bezwaarde te ruim is geïndiceerd voor de individuele begeleiding.

Beslissing B&W: 9 juli 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 21-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 9 maart 2015 inzake het ongewijzigd handhaven van de vervoersvoorziening op grond van artikel 14 van het Besluit Maatschappelijke ondersteuning Haren 2015.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde bezoekt met grote regelmaat haar hulpbehoevende zus in Assen. Omdat bezwaarde het enige familielid is, is haar zus erg afhankelijk van haar. Door de kilometerbeperking op te leggen, zal dit grote gevolgen hebben voor bezwaarde en haar zus.

Datum advies: 17 juni 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie beoordeelt of er sprake is van een dreigende vereenzaming ofwel een dreigen isolement zonder de bovenregionale contacten. Dit naar aanleiding van een oordeel van de Centrale Raad. De onderzoeksrapportage bevat hiervoor geen aanknopingspunten en bezwaarde heeft ook geen omstandigheden aangevoerd waaruit blijkt dat sprake is van een dergelijke omstandigheid. Bezwaarde voert slechts aan dat zij in aanmerking wil komen voor extra kilometers in verband met de hulpbehoevendheid van haar zus. Deze omstandigheid is, ondanks het nobele doel, niet aan te merken als een situatie van dreigende vereenzaming. Het is de commissie ook niet gebleken dat het voor bezwaarde niet mogelijk is om met behulp van een combinatie van Valys en het Wmo-vervoer haar zus te bezoeken.

Beslissing B&W: 9 juli 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 22-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 9 maart 2015 inzake het instellen van een zonaal verkeersverbod op de Meerweg te Haren.

Aard besluit: Wegenverkeerswet 1994

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde vreest dat mensen gaan 'wildparkeren' langs zijn perceel. Hij verzoekt het parkeerverbod in oostelijke richting te laten beginnen, namelijk tussen de inrit van Meerweg 203c en 205. Er wordt afgeweken van de uitgangspunten dat de inrichting het parkeren onmogelijk zou maken en speciale parkeerplaatsen zouden dienen als alternatief. Wanneer van dit doel wordt afgeweken, dient het college zwaarwegende argumenten te overleggen en dit is niet gedaan noch onderzocht. Bezwaarde stelt dat er met de bewoners van de Meerweg die op de hoorzitting van 16 december 2014 aanwezig waren, overeenstemming was over het instellen van een zonaal parkeerverbod vanaf het perceel Meerweg 203c. Van precedentwerking door een eventuele aanpassing van het bestreden besluit is geen sprake en op de hoorzitting heeft bezwaarde al naar voren gebracht dat het verbodsbord op de verkeerde plek staat.

Datum advies: 6 juli 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

Hoewel de commissie begrip heeft voor het standpunt van bezwaarde om het parkeerverbod te verplaatsen tot voorbij zijn perceel, is zij van oordeel dat het bestreden besluit getuigt van een zorgvuldige belangenafweging. Het college heeft een bewuste beslissing gemaakt om de borden voorbij de inrit van het perceel Meerweg 205 te plaatsen om mensen uit te nodigen gebruik te maken van de parkeergelegenheid De Leijte. Daar komt bij dat het wijzigen van het parkeerverbod in oostelijke richting betekent dat het dichter op het bewonersgedeelte van de Meerweg komt. De commissie

verwijst naar het advies van de commissie van 16 december 2014 voor zover bezwaarde stelt dat het instellen van parkeerverbod in strijd is met de oorspronkelijke uitgangspunten van de reconstructie van de Meerweg. In dat advies heeft de commissie overwogen dat zij niet de beleidsuitgangspunten toetst doch de bezwaren tegen het verkeersbesluit met betrekking tot het parkeerverbod.

Beslissing B&W: 19 augustus 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 23-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 9 april 2015 inzake de verlening van een omgevingsvergunning voor het legaliseren van zonnepanelen op het pand Rijksstraatweg 98 E te Haren.

Aard besluit: Wabo - omgevingsvergunning

Aantal bezwaarschriften: 7

Inhoud bezwaar:

Het bevreemdt bezwaarden dat het illegaal aanbrengen van zonnepanelen wordt beloond met het verlenen van een omgevingsvergunning. Het plaatsen van zonnepanelen op het dak tast de monumentale waarde van het gemeentelijke monument op het perceel aan en schaadt in hoge mate het woongenot van de bewoners/eigenaren van het collectieve gebouw. Bezwaarden zijn van mening dat het college het duurzaamheidsbelang boven de monumentale waarde van het bouwwerk en de redelijke eisen van welstand stelt. Bezwaarden delen het standpunt van het college niet dat het monument technisch gezien niet in ernstige mate wordt beschadigd en dat sprake is van een onomkeerbare situatie. De potentiële precedentwerking van de huidige besluitvorming heeft tot gevolg dat gemeentelijke monumenten gelegen in het welstandsgebied 'Rijksstraatweg binnen de bebouwde kom van Haren (...), de facto niet langer zijn beschermd tegen aantasting.

Datum advies: 6 juli 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **gegrond**

De commissie heeft geconcludeerd dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Zij adviseert het college het bestreden besluit te herroepen en de omgevingsvergunning te weigeren. Indien het college de omgevingsvergunning wenst te handhaven, dan zal de motivering van het besluit moeten worden aangepast. Door middel van een deskundig tegenadvies zal moeten worden aangetoond waarom het belang van de monumentenzorg niet is geschaad. Het college zal dan ook uitvoering moeten motiveren waarom en op welke punten wordt afgeweken van de welstandsadviezen. Dat volgt uit artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, en artikel 2.10, eerste lid, onder d, van de Wabo.

Beslissing B&W: 13 augustus 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 24-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 22 april 2015 inzake de afwijzing van de aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het maken van een uitweg op het perceel ten westen van Steegakkers 7 te Noordlaren.

Aard besluit: Wabo

Aantal bezwaarschriften: 2

Inhoud bezwaar:

Bezwaarden bestrijden dat het uiterlijk aanzien verandert. De groenvoorziening zal slechts in beperkte mate worden belast, zoals met een paard of kruiwagen. De vrees dat bomen dood zullen gaan is ongegrond. Bezwaarden vinden het argument dat een onverharde toegang verwarring kan oproepen vergezocht. Ze bestrijden de stelling van het college dat de breedte van 2,5 meter te klein is voor landbouwvoertuigen. Bezwaarden achten het onwenselijk de uitrit voor landbouwvoertuigen te gebruiken en blijven de andere ingang gebruiken. Van intensief gebruik is geen sprake. Bezwaarden mochten eerst de grond niet kopen omdat bomen zouden moeten wijken. Nu bezwaarden een om-

gevingsvergunning voor een uitrit hebben aangevraagd is de vergunning op nieuwe argumenten geweigerd. Bezwaarden vragen toestemming om een hek van twee meter te plaatsen om te voorkomen dat auto's en landbouwmachines worden geparkeerd op de groenstrook. Bezwaarden zijn van mening dat gelet op de termijnoverschrijding van het college, het voordeel van de twijfel bij hen zou moeten liggen.

Datum advies: 17 augustus 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie stelt vast dat het college op juiste gronden de omgevingsvergunning heeft geweigerd en kan de belangenafweging die door het college gemaakt is volgen. Er is sprake van aantasting van een beeldbepalende groenstrook. De groenstrook is bedoeld als scheiding tussen het perceel weiland en de bebouwing en dit zou door de aanleg van de inrit doorkruist worden. Uitritten van weilanden in de nabijheid komen ook uit op de doorgaande weg en ontsluiten het perceel niet via de woonwijk. Het bezwaar dat de uitweg niet gebruikt zal worden door landbouwvoertuigen, maakt dit oordeel niet anders. Door de aanleg van een uitweg in de groenstrook is de aantasting van de groenvoorziening en het uiterlijk aanzien een feit. Bovendien is niet te reguleren welk voertuig welk of niet gebruik mag maken van de uitrit via een uitritvergunning. De commissie merkt nog op dat een dreigende termijnoverschrijding niet kan leiden tot een andere inhoudelijke beslissing. Het college heeft nog aangegeven handhavend te zullen optreden indien er sprake is van parkeeroverlast.

Beslissing B&W: 9 september 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 25-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 7 mei 2015 tot het opleggen van de herplantplicht op het perceel Lageweg 41 te Noordlaren op grond van artikel 4:12B van de Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Haren 2014.

Aard besluit: Wabo - herplantplicht

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde vindt het onlogisch dat bij de voorwaarden bij herplantplicht de ruimte wordt gegeven een alternatieve boomsoort te planten omdat in beginsel in het besluit staat dat een vergelijkbare boomsoort dient te worden geplant. Bezwaarde vindt het ook niet terecht dat de te herplanten boom in een ruim gebied mag worden geplant. De kans bestaat dat het zicht op de schuren niet wordt ontnomen en dat er geen zicht is op de boom. Bezwaarde wil daarom dat de herplant van de boom op dezelfde locatie plaatsvindt. Tenslotte is bezwaarde van mening dat het besluit in het voordeel van de overtreder is genomen.

Datum advies: 30 september 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **gegrond**

De commissie is van mening dat de invulling van de herplantplicht plaats dient te vinden op basis van belangenafweging. Bij de opgelegde herplantplicht zijn de belangen van bezwaarde niet voldoende meegewogen. Door kap van de boom zijn de belangen van bezwaarde geschaad. Bezwaarde heeft ook aangegeven dat de invulling van de herplantplicht voor hem niet equivalent vormt van hetgeen door de illegale kap verloren is gegaan. De boom hoeft namelijk niet op dezelfde locatie te worden geplant of van de gekapte soort zijn. Omdat het college een belangenafweging dient te verrichten, dient nader te worden gemotiveerd waarom de opgelegde herplantplicht een equivalent vormt van hetgeen door illegale kap verloren is gegaan terwijl deze herplant niet is opgelegd voor de locatie waar de gekapte boom stond. De commissie acht het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd en adviseert de belangen van bezwaarde mee te laten wegen bij de belangenafweging.

Beslissing B&W: 14 december 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 26-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 21 april 2015 tot het niet treffen van aanvullende geluidwerende maatregelen aan de woning.

Aard besluit: Wet geluidhinder en het Besluit geluidhinder

Aantal bezwaarschriften: 3

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde 1 geeft aan dat hij de brief van 27 maart 2015 niet ontvangen heeft en derhalve niet voldeende geïnformeerd is. Tevens geeft hij aan dat het onderzoek naar het daadwerkelijk meten van geluidsniveau in de woning niet heeft plaatsgevonden. Ten slotte geeft hij aan dat de beschrijving van het materiaal in de woonkamer niet klopt. Bezwaarde 2 stelt dat de praktijksituatie van het geluidsniveau niet wordt meegenomen en niet is gemeten. De intensivering van het (nachtelijk) spoorwegverkeer ook meegenomen dient te worden in het onderzoek. Tot slot voert hij aan dat het onderzoek te weinig praktijkgericht is. Bezwaarde 3 voert aan dat de buurvrouw een vrijwel identiek huis heeft en dat die wel in aanmerking komt voor geluidwerende maatregelen. Het huis van bezwaarde komt dat niet en dat begrijpt zij niet. Tevens is bij de berekeningen een fout gemaakt ten aanzien van één van de gebruikte hoogtes.

Datum advies: 30 september 2015

Inhoud advies: De bezwaren zijn **ongegrond**

De commissie is van mening dan kan worden uitgegaan van de juistheid van het onderzoek. Uit het onderzoek is niet gebleken dat binnenwaarden van de woningen van bezwaarden boven de drempel uitkomen. De woningen komen daardoor dus ook niet in aanmerking voor geluidwerende voorzieningen. De commissie heeft geconstateerd dat het bestreden besluit algemeen van aard is en niet is toegespitst op de specifieke situatie van bezwaarden. Op grond van artikel 3:46 Awb dient een besluit te berusten op een deugdelijke motivering. Door in het besluit niet in te gaan op de concrete situatie van bezwaarden wordt hieraan niet voldaan. De algemene bewoordingen geven bezwaarden geen duidelijkheid waarom hun woningen niet in aanmerking komen voor geluidwerende voorzieningen. Ten slotte is de commissie van oordeel dat het college mag uitgaan van de juistheid en volledigheid van het onderzoek van Westra milieu advies. Het advies kan dan ook als grondslag dienen voor het niet treffen van geluidwerende voorzieningen in de zin van het Besluit geluidhinder.

Beslissing B&W: nog niet bekend

ZAAKNUMMER 27-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 2 juni 2015 tot de verlening van een omgevingsvergunning voor het vergroten van de woning op het perceel Ereprijsweg 9 te Haren.

Aard besluit: Wabo - omgevingsvergunning bouw

Aantal bezwaarschriften: 4

Inhoud bezwaar:

Bezwaarden zijn van mening dat het bouwplan naast de in het bestreden besluit genoemde artikelen, ook in strijd met artikel 4, lid 4.2.3 sub f van de Beheersverordening Haren-Oosterhaar. Het college kan geen vrijstelling verlenen van artikel 4, lid 4.2.3, sub l en i van de Beheersverordening. In eerste plaats ontstaat door een dergelijke vrijstelling strijd met artikel 4, lid 4.2.3, sub f, van de Beheersverordening. In de tweede plaats wordt door het verlenen van de vrijstelling onevenredig afbreuk gedaan aan het straat- en bebouwingsbeeld, de woonsituatie en gebruiksmogelijkheden van de gronden van bezwaarden. Ten slotte zijn bezwaarden van mening dat het bouwplan het bouwvlak overschrijdt zoals was aangegeven op de plankaart van het (voorheen geldende) bestemmingsplan

Haren Oosterhaar. De Beheersverordening kan gelet op het conserverende karakter daarvan, niet worden gebruikt om de uitbreiding van het bouwvlak mogelijk te maken.

Datum advies: 2 november 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie volgt bezwaarden niet en concludeert dat het bouwplan niet in strijd is met artikel 4, lid 4.2.3, sub f, van de Beheersverordening. De commissie is van mening dat het niet valt te ontkennen dat de uitbreiding van de woning van invloed is op de woonsituatie en de gebruiksmogelijkheden van de gronden van bezwaarden maar er is naar het oordeel van de commissie, gelet op de omvang van de aanbouw, door bezwaarden niet aangetoond dat sprake is van een onevenredige afbreuk van de woonsituatie en de gebruiksmogelijkheden. Van overschrijding van het bouwvlak en het “oprekken” van de Beheersverordening ten opzichte van het voorheen geldende bestemmingsplan is ook geen sprake. Het college heeft tijdens de zitting aangegeven dat de Beheersverordening het geldende kader is. De door bezwaarden aangevoerde gronden, treffen geen doel.

Beslissing B&W: 26 november 2015, conform advies

ZAAKNUMMER 28-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 28 april 2015 inzake de weigering een omgevingsvergunning te verlenen voor de activiteit gebruik van gronden in strijd met het bestemmingsplan ten behoeve van het uitbreiden van een recreatiewoning op het perceel Oude Badweg 148A-37 te Haren.

Aard besluit: Wabo - omgevingsvergunning

Aantal bezwaarschriften: 2

Inhoud bezwaar:

Bezwaarden bestrijden dat het college op consequente en consistente wijze haar beleidslijn volgt. Bezwaarden doen een beroep op het gelijkheidsbeginsel. In een aantal gevallen is volgens bezwaarden door het college uitbreiding van recreatiewoningen toegestaan en hierdoor heeft volgens bezwaarden precedentwerking plaatsgevonden. Door de omgevingsvergunning voor uitbreiding van bezwaarden te weigeren, handelt het college willekeurig en is sprake van rechtsongelijkheid. Bezwaarde zijn van mening dat bij het bouwplan sprake is van bijzondere omstandigheden die een afwijking van de vaste beleidslijn rechtvaardigen. Het bouwplan zorgt voor een substantiële verbetering ter plaatse. De ruimtelijke ordening verbetert onder meer door het realiseren van een inpandige berging en de brandveiligheid wordt vergroot door het verwijderen van het asbesthoudende dak en het gebruik van brandwerende materialen. De afstand tot de belendende panden ten opzichte van de huidige situatie worden niet verkleind. Tot slot verwijzen bezwaarden naar de beheersverordening waarin de mogelijkheid wordt geboden de inhoud van een bouwwerk met 10% te vergroten en verwijzen daarbij naar het artikel waarin bepaald is dat bijgebouwen aan het hoofdgebouw aangebouwd dienen te worden.

Datum advies: 30 oktober 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie is van mening dat niet is gebleken dat negatieve precedentwerking heeft plaatsgevonden en dat het college willekeurig heeft gehandeld en dat het college de beleidslijn inconsequent en inconsistent heeft toegepast. Evenmin is gebleken van bijzondere omstandigheden die een afwijking van de vaste beleidslijn rechtvaardigen. De commissie concludeert derhalve dat het college terecht en op goede gronden de omgevingsvergunning heeft geweigerd. Tot slot merkt de commissie nog op dat het college heeft aangegeven, in verband met een betere ontwikkeling en vergroting van de brandveiligheid, positief te staan tegenover het voornemen de recreatiewoning te vernieuwen, mits het bestaande oppervlak behouden blijft. De commissie constateert dat het college hiermee verder gaat dan een strikte toepassing van de afstandseisen en het overgangsrecht in de beheersverordening toestaat. De commissie merkt evenwel op dat door deze opstelling van het college voldoende

tegenwoordig gekomen wordt aan het belang van bezwaardenden om hun recreatiewoning tijdig en geheel te kunnen vernieuwen.

Beslissing B&W: 4 december 2015, conform

ZAAKNUMMER 29-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 13 mei 2015 inzake de beëindiging van de uitkering op grond van de Participatiewet per 1 mei 2015.

Aard besluit: Participatiewet

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde is van mening dat de overgangperiode van drie maanden niet in acht is genomen. Bezwaarde verzoekt om de uitkering door te laten lopen tot en met augustus 2015 aangezien zij per 1 september 2015 in aanmerking komt voor een uitkering op grond van de Algemene Ouderdomswet.

Datum advies: 30 september 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

In de situatie van bezwaarde was op het moment van opname en in de periode daarna niet duidelijk of bezwaarde tijdelijk naar een inrichting moest of dat zij voor een langere periode zou worden opgenomen. Wel was duidelijk dat zij niet terug zou keren naar haar eigen woning, deze is per 1 april 2015 ontruimd en de huurovereenkomst is per die datum beëindigd. De band met de vertrekkende gemeente, de gemeente Haren, is daarom doorbroken en er is geen sprake van een vooropgezet tijdelijk karakter. Het college heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat bezwaarde niet langer in aanmerking komt voor een uitkering op grond van de Participatiewet in de gemeente Haren. De commissie is van oordeel dat het college de uitkering van bezwaarde op juiste gronden heeft beëindigd. De juiste beëindigingsdatum is 2 april 2015. In verband met het verbod op reformatie in peius geeft het college aan de beëindigingsdatum te handhaven op 1 mei 2015. De commissie sluit zich hierbij aan.

Beslissing B&W: 20 oktober 2015, conform

ZAAKNUMMER 30-2015

Het bezwaar tegen de brief van het college van 27 mei 2015 inzake de vooraankondiging met betrekking tot de bezuiniging op de subsidie van stichting Torion.

Aard besluit: Subsidie

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde geeft aan dat de brief geen bedrag en taken noemt waarop de bezuiniging betrekking heeft. Met het college is een meerjarenovereenkomst gesloten. Het openbreken van deze overeenkomst is onredelijk. Tot slot geeft bezwaarde aan dat bij de aankondiging van de bezuiniging geen nieuw beleid aangekondigd is waaruit blijkt dat de gemeente bepaalde taken gaat afstoten. Cliënten van bezwaarde en vrijwilligers en mantelzorgers die bij de stichting betrokken zijn, moeten kunnen vertrouwen op het gelende beleid. Korting op taken terwijl het beleid waarop deze taken berusten niet is gewijzigd, is onbegrijpelijk en onredelijk.

Datum advies: 2 november 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **niet-ontvankelijk**

De commissie constateert dat de brief geen informatie bevat aangaande op welke activiteiten wordt gekort dan wel waarop de bezuiniging exact betrekking heeft en voor welk bedrag dient te worden bezuinigd. Van een aankondiging dat de subsidie zal worden geweigerd dan wel dat zal worden gekort op de subsidie, is geen sprake. Met de brief zijn geen rechtsgevolgen beoogd, dat wil zeggen het

teweegbrengen van een verandering in het geheel van de rechten, aanspraken, bevoegdheden en verplichtingen van bezwaarde. De brief heeft geen betrekking op het aanvangen van de redelijke termijn. Dit is door het college ook bevestigd. De commissie is daardoor van oordeel dat het bezwaar niet-ontvankelijk is.

Beslissing B&W: 8 december 2015, conform

ZAAKNUMMER 31-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 24 juni 2015 inzake de beëindiging per 1 oktober 2015 van de voorziening voor hulp in het huishouden in het kader van de Wmo, omdat bezwaarde heeft aangegeven per deze datum gebruik te gaan maken van huishoudelijke ondersteuning vanuit de algemene voorziening.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde is het niet eens met de vermindering van het aantal uren aan huishoudelijke hulp. Zij ontvangt op basis van de oude indicatie 4 uur huishoudelijke hulp, vanuit de algemene voorziening wordt dit teruggebracht tot 1,5 uur waardoor zij zelf meer huishoudelijke taken moet gaan uitvoeren waartoe zij niet meer in staat is. Naar aanleiding van de breuk in de arm ondervindt bezwaarde klachten in haar arm en is beperkt in bewegen en met beide ogen heeft zij slecht zicht. Dit is onderbouwt met informatie van de huisarts over de medische historie. Tot slot geeft bezwaarde aan dat zij niet in staat is om met 1,5 uur aan huishoudelijke hulp haar huis schoon te houden. De klachten in haar arm zullen toenemen. Bezwaarde verzoekt om voor 3 uur per week aan huishoudelijke hulp in aanmerking te komen.

Datum advies: 19 november 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie stelt vast dat het college het bestreden besluit niet heeft voorzien van een deugdelijke motivering. Ter zitting en in het verweerschrift heeft het college aangegeven waarom met 1,5 uur huishoudelijke hulp in de vorm van een algemene voorziening kan worden volstaan. In de rapportage van het heronderzoek is wel gemotiveerd aangegeven waarom de algemene voorziening in het geval van bezwaarde als passend dient te worden aangemerkt. De commissie is van mening dat bezwaarde niet in haar belangen is geschaad en dat het besluit met toepassing van artikel 6:22 van de Awb in stand kan worden gelaten met aanpassing van de motivering in de beslissing op het bezwaar.

Beslissing B&W: 17 december 2015, conform

ZAAKNUMMER 32-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 11 juni 2015 inzake de afwijzing van het verzoek om bijzondere bijstand op grond van de Participatiewet voor zorgkosten, het eigen risico.

Aard besluit: Participatiewet

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde ontving voorheen van het CAK een compensatie in verband met de verplichte eigen bijdrage voor ziektekosten. Vorig jaar ontving hij nog een tegemoetkoming van € 250,- maar dit jaar niet meer. Bezwaarde is chronisch ziek en er is dus geen sprake van incidentele kosten. De gemeente heeft in het bijzondere bijstandsbeleid een regeling opgenomen voor chronisch zieken. Bezwaarde valt niet onder deze regeling. Volgens de gemeente wordt gekeken of de aanvullende pakketten voor de collectieve zorgverzekering in 2016 kunnen worden uitgebreid. Een pakket waarin het eigen risico voor ziektekosten uit de basisverzekering is gedekt bestaat op dit moment nog niet. Bezwaarde heeft

nu een collectieve verzekering zonder aanvullende pakketten omdat hiervoor een hoog bedrag aan premies betaald moet worden en dat dit ziet op veel aanvullende pakketten die hij niet afneemt. Er is in zijn geval sprake van bijzondere omstandigheden en voor iemand die van een bijstandsuitkering leeft, is het zwaar om het eigen risico te voldoen.

Datum advies: 19 november 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie zag zich voor de vraag gesteld of het college terecht de aanvraag om bijzondere bijstand heeft afgewezen. De commissie heeft vier vragen beantwoord die van belang zijn of er recht is op bijzondere bijstand. Op grond van deze afwegingen concludeert de commissie dat het college het besluit op goede gronden heeft genomen. Vervolgens heeft de commissie overwogen of de hardheidsclausule van toepassing is en de commissie oordeelt dat er in dit geval geen sprake van is. Tot slot stelt de commissie onbestreden vast dat bezwaarde geen arbeidsongeschiktheidsuitkering van 80-100 procent ontvangt en dat hij geen indicatie op grond van de Wmo heeft. Bezwaarde behoort niet tot de doelgroep chronisch zieken en gehandicapten als bedoeld in de beleidsregels en ook om die reden niet in aanmerking kan komen voor een tegemoetkoming.

Beslissing B&W: 17 december 2015, conform

ZAAKNUMMER 33-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 7 juli 2015 inzake de beëindiging van de voorziening voor hulp in het huishouden in het kader van de Wmo per 15 juli 2015, omdat is aangegeven per deze datum gebruik te gaan maken van huishoudelijke ondersteuning vanuit de algemene voorziening.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde kan zich niet vinden in de vermindering van het aantal uren aan huishoudelijke hulp. In 2012 heeft zij een doorlopende indicatie gekregen tot 30 november 2017 voor 3 uur huishoudelijke hulp per week. Het aantal uren wordt met de algemene voorziening teruggebracht tot 1,5 uur per week. Bezwaarde is, gelet op haar beperkingen, niet in staat om zelf meer huishoudelijke werkzaamheden te verrichten en de in de Arbo checklist huishoudelijke verzorging genoemde werkzaamheden kunnen niet in 1,5 uur per week worden gerealiseerd. Bezwaarde heeft derhalve extra uren aan huishoudelijke hulp ingekocht. Bezwaarde ontving van de gemeente een brief en heeft de antwoordkaart ingevuld. Zij ging er niet vanuit dat dit gevolgen zou hebben voor de afgegeven indicatie van 3 uur huishoudelijke hulp. Ten slotte merkt bezwaarde op dat het aangekondigde keukentafelgesprek niet heeft plaatsgevonden.

Datum advies: 19 november 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is gedeeltelijk **gegrond** en gedeeltelijk **ongegrond**

De commissie is van mening dat het college de indicatie terecht en op juiste gronden heeft beëindigd en bezwaarde heeft doorverwezen naar de algemene voorziening. Bezwaarde had tot 30 november 2017 een indicatie van 3 uur per week aan huishoudelijke hulp. Het college heeft die indicatie echter per 15 juli 2015 beëindigd zonder aan bezwaarde een redelijke termijn te geven om contact op te nemen met de zorgaanbieder en te wennen aan de nieuwe situatie. Ter zitting geeft het college aan dat bezwaarde hierdoor in vergelijking met ander personen in een nadeliger positie terecht is gekomen. In de beslissing op bezwaar zal bezwaarde met terugwerkende kracht een overgangstermijn van drie maanden worden toegekend waarin zij recht heeft op 3 uur huishoudelijke hulp. De extra ingekochte uren zullen worden teruggedraaid. De commissie kan zich hierin vinden. Tot slot geeft de commissie het college in overweging om betrokkenen altijd, ongeacht of zij door middel van de antwoordkaart hebben aangegeven gebruikt te willen maken van de algemene voorziening, een redelijk termijn te geven om te wennen aan de nieuwe situatie.

Beslissing B&W: 17 december 2015, conform

ZAAKNUMMER 34-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 8 juli 2015 inzake de beëindiging van de voorziening voor hulp in het huishouden in het kader van de Wmo per 1 november 2015, omdat is aangegeven per deze datum gebruik te gaan maken van huishoudelijke ondersteuning vanuit de algemene voorziening.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde kan zich niet vinden in de vermindering van het aantal uren aan huishoudelijke hulp. De kinderen ondersteunen bezwaarde waar nodig. Bezwaarde is het eens met de verslaglegging maar de geven de uitkomsten te rooskleurig weer. Bezwaarde is van mening dat de 3,5 uur hulp in het huishouden noodzakelijk is gelet op de situatie en vindt het onbegrijpelijk dat het aantal uren huishoudelijke hulp wordt verminderd. Het maakt volgens hem niet uit of het een één- of tweepersoons huishouden betreft omdat hetzelfde woonoppervlak schoongemaakt moet worden. Bezwaarde verzoekt om 3,5 uur huishoudelijk hulp, als voorheen, toe te kennen.

Datum advies: 19 november 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie is van mening dat het college de indicatie van 4 uur huishoudelijke hulp heeft beëindigd, maar dat uit het besluit niet blijkt waarom in het geval van bezwaarde met een vermindering van het aantal uren kan worden volstaan. De wettelijke grondslag op basis waarvan de indicatie is beëindigd ontbreekt ook. De commissie stelt dus vast dat het bestreden besluit niet is voorzien van een deugdelijke motivering. Het college heeft ter zitting en in het verweerschrift aangegeven waarom in het geval van bezwaarde met 1,5 uur huishoudelijke hulp in de vorm van een algemene voorziening kan worden volstaan. Ten slotte geeft de commissie aan dat bezwaarde een maatwerkvoorziening kan aanvragen op het moment dat zijn situatie verslechterd of dat de algemene voorziening ontoereikend is.

Beslissing B&W: 17 december 2015, conform

ZAAKNUMMER 35-2015

Het bezwaar tegen het (verkeers)besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haren van 18 augustus 2015 inzake het voor al het doorgaande verkeer tijdelijk fysiek afsluiten van de Oosterweg te Haren (tot en met 31 december 2015).

Aard besluit: Wegenverkeerswet 1994

Aantal bezwaarschriften: 16

Inhoud bezwaar:

Bezwaarden zijn het oneens met het verkeersbesluit om de Oosterweg tot 31 december 2015 voor al het doorgaande verkeer fysiek af te sluiten. Zij voelen zich door het college niet gehoord en stellen zich op het standpunt dat het verkeersbesluit onzorgvuldig is voorbereid, doordat de bewoners niet bij de voorbereiding van het besluit zijn betrokken. Daarnaast is geen sprake van een evenwichtige belangenafweging. De Oosterweg te Haren is voor alle weggebruikers volledig afgesloten, terwijl de maatregel is genomen om met name het kruisen van bouwverkeer en fietsverkeer te voorkomen. Onduidelijk is waarom het belang van verkeersveiligheid per definitie zwaarder dient te wegen dan de belangen van omwonenden. Bovendien is op geen enkele wijze is inzichtelijk geworden dat het college rekening heeft gehouden met de belangen van bezwaarden. Zij stellen zich voorts op het standpunt dat minder ingrijpende alternatieven voorhanden zijn waarmee de veiligheid van alle weggebruikers kan worden gegarandeerd en waarbij de omgeving leefbaar wordt gehouden.

Datum advies: 19 november 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

Bij de totstandkoming van het verkeersbesluit zijn niet alle feiten en omstandigheden in de besluitvorming betrokken. In de bezwaarprocedure zijn deze op tafel gekomen. Het college heeft het belang van verkeersveiligheid, het verzekeren van de veiligheid op de weg en het beschermen van weggebruikers en passagiers, afgewogen tegen alle overige bij het verkeersbesluit betrokken belangen. Daarnaast zijn ten tijde van de voorbereiding van het verkeersbesluit en naar aanleiding van de bezwaarschriften verschillende alternatieven bekeken. De commissie is van oordeel dat het college in redelijkheid tot het verkeersbesluit heeft kunnen komen. Zij kan het college volgen in zijn standpunt dat meer gewicht moet worden toegekend aan het verzekeren van de veiligheid op de weg en het beschermen van weggebruikers dan aan de belangen die bezwaarden hebben aangevoerd. Zij kan zich ook vinden in de afweging die het college heeft gemaakt om de Oosterweg af te sluiten en niet te kiezen voor de alternatieve route via de Kromme Elleboog en de Molenweg. Dat het fysiek afsluiten van de Oosterweg gevolgen heeft voor de verkeersintensiteit op de omliggende wegen, is een inherent gevolg van het afsluiten van de Oosterweg. De commissie is verder van oordeel dat het verkeersbesluit onvoldoende is gemotiveerd. Zij adviseert de motivering aan te passen in die zin dat de wijze waarop alle bij het verkeersbesluit betrokken belangen zijn afgewogen inzichtelijk wordt gemaakt.

Beslissing B&W: 1 februari 2016, conform

ZAAKNUMMER 36-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haren van 3 augustus 2015 inzake de verlening van een omgevingsvergunning, activiteit bouwen, ten behoeve van het realiseren van een playground nabij het perceel Wederikweg 19 te Haren.

Aard besluit: Wabo - omgevingsvergunning

Aantal bezwaarschriften: 118

Inhoud bezwaar:

Bezwaarden zijn van mening dat de playground waarop het bestreden besluit betrekking heeft, een ander project betreft dan de eerder vergunde sportkooi. Dat brengt met zich mee dat voor het project playground geen omgevingsvergunning voor de activiteit RO is verleend. De aanvraag voor een omgevingsvergunning, activiteit bouwen, had buiten behandeling moeten worden gesteld. Het college had niet naar het besluit van 25 augustus 2014 kunnen verwijzen omdat van belang is dat de beroepsprocedure tegen dit besluit nog aanhangig is bij de Rechtbank Noord-Holland. Verder zijn bezwaarden van mening dat het college had moeten voorschrijven welke kleur groen de hekwerken en de vloer van de playground zouden moeten krijgen zodat deze niet opvalt in de bosschage en dat de hekwerken niet bedoeld zijn om reclame-uitingen aan te brengen.

Datum advies: 11 januari 2016

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie kan bezwaarden niet volgen in de bovenstaande redenering. Het enkele feit dat de gebruikte term gedurende het project is gewijzigd van 'sportkooi' naar 'playground' maakt niet dat de beide omgevingsvergunningen geen betrekking hebben op hetzelfde project. Daarnaast is bij de eerdere omgevingsvergunning voor de activiteit RO (het gebruik van gronden of bouwwerken in strijd met de beheersverordening) ook de term playground gehanteerd. De commissie constateert dat de aanvraag van 2 juni 2014 betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, lid 1, onder c, van de Wabo en concludeert de commissie dat sprake is van een toegestane afwijking van de eerste volzin van artikel 2:7, lid 1, van de Wabo. De commissie concludeert dat de activiteiten los mochten worden vergund.

De welstandscriteria zijn door Libau Welstandszorg Groningen getoetst en uw college heeft het welstandsadvies van Libau overgenomen. In het licht van alle omstandigheden kon uw college uw besluit

baseren ook op het welstandsadvies van Libau. In uw verweer en ter zitting heeft het college daarnaast nader uitleg gegeven over de welstandsaspecten waartegen door bezwaardenden wordt opgeko- men. Onder andere het RAL-nummer van de kleur van het hekwerk is gegeven en voort is aangege- ven dat de ondergrond een passende kleur voor de omgeving krijgt. Ook is aangegeven dat aan de zijkant van de Wederiksweg een groene bomerij staat die een vorm van afscheiding vormt tussen de woningen aan de overzijde van de Wederiksweg en de te realiseren playground. Van een groene afscheiding is daarom sprake. De commissie is van oordeel dat het bezwaar ongegrond is.

Beslissing B&W: 12 februari 2016, conform

ZAAKNUMMER 37-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haren van 31 juli 2015 inzake de afwijzing van het verzoek voor het toelaten tot de schuldhulpverle- ning

Aard besluit: Schuldhulpverlening

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde is in maart 2015 enthousiast begonnen met zijn bedrijf, maar grote opdrachten bleven uit. Hij is daarom op 1 juli 2015 gestopt met zijn bedrijf en hij heeft een nieuwe schuldhulpverzoek inge- diend bij de GKB Assen. Aangezien de GKB al contact had met alle schuldeisers zou het naar de me- ning van bezwaarde het eenvoudigst zijn als de GKB dit weer hervat. Tot slot geeft bezwaarde aan dat hij geen nieuwe schulden heeft gemaakt, maar dat hij binnenkort wel dreigt te worden gedagvaard, waardoor er mogelijk veel schulden ontstaan. Bezwaarde geeft ook aan geen bezittingen of reserves te hebben.

Datum advies: 4 januari 2016

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

Onbestreden staat vast dat bezwaarde binnen twee jaar na beëindiging van een traject schuldhulp- verlening opnieuw een aanvraag daartoe heeft ingediend. Het college is bevoegd dit te weigeren in geval een persoon al eerder gebruik gemaakt heeft van schuldhulpverlening. Het college heeft hier- toe op 9 december 2013 beleidsregels vastgesteld. Het college kan bij de motivering volstaan met een korte verwijzing naar de toegepaste beleidsregel. De commissie is van mening dat in het bestre- den besluit een overweging ontbreekt over bijzondere omstandigheden die nopen tot afwijking van de beleidsregels. Bezwaarde geeft aan dat hij zelf geen bezittingen en reserves heeft en dat er moge- lijk nieuwe schulden ontstaan. Naar het oordeel van de commissie rechtvaardigen deze omstandig- heden toepassing van de hardheidsclausule niet.

Beslissing B&W: 11 januari 2016, conform

ZAAKNUMMER 38-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 23 juli 2015 inzake de beëindiging van de voorziening voor hulp in het huishouden in het kader van de Wmo per 1 oktober 2015.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde kan zich niet vinden in de vermindering van het aantal uren aan huishoudelijke hulp. In januari 2015 beschikte zij over 3 uur huishoudelijke hulp per week. In april 2015 is dit teruggebracht tot 1 uur en 45 minuten per week en per 1 oktober 2015 is het aantal uren met de algemene voorzie- ning teruggebracht tot 1,5 uur per week. Bezwaarde is van mening dat de gemeente onvoldoende

rekening gehouden heeft met persoonlijke omstandigheden. Zij is gelet op haar beperkingen dan ook niet in staat om zelf meer of zwaardere huishoudelijke werkzaamheden te verrichten. Tot slot geeft bezwaarde aan graag zelfstandig te blijven wonen en verzoekt om een maatwerkvoorziening voor 3 uur huishoudelijke hulp per week.

Datum advies: 4 januari 2016

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie constateert dat het college de individuele omstandigheden van bezwaarde bij het bestreden besluit heeft betrokken, maar dat uit dit besluit niet blijkt waarom in het geval van bezwaarde met een vermindering van het aantal uren kan worden volstaan. Tevens ontbreekt de wettelijke grondslag op basis waarvan de indicatie is beëindigd. Gelet hierop stelt de commissie vast dat het college het bestreden besluit niet heeft voorzien van een deugdelijke motivering. Het college heeft ter zitting en in het verweerschrift aangegeven waarom met 1,5 uur huishoudelijke hulp in de vorm van de algemene voorziening kan worden volstaan. In de rapportage van het heronderzoek is gemotiveerd aangegeven waarom de algemene voorziening voor bezwaarde als passend dient te worden aangemerkt. De commissie is daarom van mening dat bezwaarde niet in haar belangen is geschaad en dat het besluit in stand gelaten kan worden. De commissie adviseert het college het bestreden besluit te handhaven en de motivering in de beslissing op bezwaar aan te passen.

Beslissing B&W: 22 januari 2016, conform

ZAAKNUMMER 39-2015

Het bezwaar tegen het collegebesluit van 23 juli 2015 inzake de toekenning van individuele begeleiding voor totaal 6 uur en 30 minuten per week.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde heeft dagelijks zorg, aansturing en begeleiding nodig en dit kan niet worden ingekocht met de door de gemeente afgegeven indicatie. Het is voor bezwaarde onduidelijk hoe de gemeente tot het totaal aantal uren voor persoonlijke verzorging en individuele begeleiding is gekomen en waarom er een aftrek van 7 uur plaatsvindt. De ouders nemen al extra zorg voor hun rekening. Van het oude PGB-budget konden zijn ouders, met hulp van familie, vrienden en burens altijd de nodige zorg en begeleiding bieden. Met de huidige indicatie is het onmogelijk hem hetzelfde te bieden als voorheen. De gemeente heeft onvoldoende kennis genomen van de beperkingen van bezwaarde en de noodzaak van aansturing dan wel is er teveel van uitgegaan dat zijn ouders die taken overnemen. Verder geeft bezwaarde aan dat naast verlaging van de indicatie er geen compensatie heeft plaatsgevonden voor het wegvallen van de indicatie voor tijdelijk verblijf. Tot slot wil bezwaarde de keuze hebben om andere hulpverleners in te huren en wil hij dat er voldoende ruimte in de indicatie is om de mantelzorgers bij afwezigheid te ontlasten.

Datum advies: 4 januari 2016

Inhoud advies: Nader onderzoek te verrichten

De commissie constateert dat uit het bestreden besluit niet blijkt welk deel van de zorg en de begeleiding, die de ouders aan hem verlenen, tot de 'gebruikelijke zorg' behoort en welk deel daarvan dient te worden aangemerkt al 'bovengebruikelijke' zorg. Gelet op het protocol is duidelijk wat de bovengrens van een uur zorg per etmaal is maar niet wat de ondergrens is. Tevens constateert de commissie dat in het bestreden besluit niet althans onvoldoende is onderbouwd hoe het college aan het totaal aantal uren voor persoonlijke verzorging en individuele begeleiding is gekomen. De commissie stelt hiermee vast dat het bestreden besluit niet van een deugdelijke motivering is voorzien. De commissie adviseert ter voorbereiding op de beslissing op bezwaar te onderzoeken welke handelingen exact op 'gebruikelijke' en 'bovengebruikelijke' zorg vallen. Als het bestreden besluit gehandhaafd kan worden adviseert de commissie het bezwaar ongegrond te verklaren en het bestreden

besluit van een aangepast motivering in stand te laten. Indien blijkt dat de persoonlijke verzorging en individuele begeleiding onvoldoende wordt gecompenseerd, adviseert de commissie het bezwaar gegrond te verklaren, het bestreden besluit te herroepen en bezwaarde met een toereikend aantal uren te compenseren.

Beslissing B&W: nog niet bekend

ZAAKNUMMER 40-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haren van 28 juli 2015 inzake het intrekken van het recht op een uitkering op grond van de Participatiewet met ingang van 1 juni 2015.

Aard besluit: Participatiewet

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

Bezwaarde geeft aan dat hij niet wist hoe hij het formulier naar waarheid in moest vullen en daardoor niet de vereiste inlichtingen heeft verschaft. Hiervoor voert hij de volgende redenen aan:

1. zijn partner ontving in die periode (vanaf 1 juni 2015) een zwangerschaps- en bevallingsuitkering van het UWV;
2. het arbeidscontract van zijn partner werd beëindigd;
3. de dochter van bezwaarde en zijn partner werd geboren; en
4. bezwaarde heeft in deze periode een baan aanvaard.

Daarnaast geeft bezwaarde aan (nog) niet te beschikken over de benodigde bewijsstukken behorende bij het rechtmatigheidsonderzoeksformulier.

Datum advies: 28 december 2015

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

Uit hetgeen bezwaarde in bezwaar naar voren heeft gebracht blijkt niet dat hij redelijkerwijs niet eerder over de informatie kon beschikken, althans had het op de weg van bezwaarde gelegen om contact op te nemen en zijn situatie toe te lichten. Nu bezwaarde in het geheel geen actie heeft ondernomen om binnen de geboden hersteltermijnen uw college van de gevraagde informatie te voorzien, concludeert de commissie dat uw college de bijstand terecht en op juiste gronden heeft ingetrokken.

Beslissing B&W: 22 januari 2016, conform.

ZAAKNUMMER 41-2015

Het bezwaar tegen het besluit van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haren van 27 juli 2015 inzake de afwijzing van de aanvraag voor een woonvoorziening.

Aard besluit: Wmo

Aantal bezwaarschriften: 1

Inhoud bezwaar:

De gemachtigde van bezwaarde heeft aangevoerd dat de e-mail van 27 maart 2015 als melding dient te worden aangemerkt. Het bestreden besluit is daarnaast onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen. De rapportage die naar aanleiding van het huisbezoek is opgesteld bevat een aantal onjuistheden, ten aanzien van de vertraging, het plaatsen van de keuken en het bestellen van de goederen. De woonvoorzieningen kunnen bovendien niet als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt. Bezwaarde kan zich niet vinden in de (motivering van de) beslissing van het college. Volgens haar wordt aan het doel van de Wmo voorbij gegaan. In het geval van bezwaarde kan het college niet stellen dat goederen zijn aangeschaft en bezwaarde daarmee op eigen kracht heeft geregeld dat zij zelfredzaam is. De afwijzende beschikking is op onjuiste gronden afgegeven. Gelet daarop verzoekt bezwaarde uw

college het bestreden besluit te herzien en te bepalen dat zij alsnog voor een vergoeding voor de gevraagde woonvoorzieningen in aanmerking komt.

Datum advies: 12 februari 2016

Inhoud advies: Het bezwaar is **ongegrond**

De commissie merkt op dat het weliswaar in het geval van bezwaarde langer dan gebruikelijk heeft geduurd voordat een huisbezoek en onderzoek heeft plaatsgevonden, maar dat bezwaarde had moeten wachten met het aanschaffen en aanbrengen van de voorzieningen in de keuken totdat het college een besluit had genomen. Dit betekent echter niet dat bezwaarde in het geval dat het college niet-tijdig beslist, geen rechtsmiddelen ter beschikking staan om alsnog een beslissing af te dwingen. Bezwaarde kan op grond van artikel 6:2 van de Awb bezwaar instellen tegen het niet-tijdig beslissen op de aanvraag. Bovendien had een ingebrekestelling wegens niet-tijdig beslissen kunnen worden verzonden, waarna een dwangsom wordt verbeurd (artikel 4:17 van de Awb). Het staat betrokkenen echter niet vrij om vooruitlopend op een besluit al zelf voorzieningen aan te schaffen in de hoop dat deze voorzieningen achteraf bij besluit van uw college wel vergoed worden.

Daar komt bij dat met de invoering van de Wmo beoordeeld dient te worden of betrokkenen op eigen kracht of met behulp van het sociale netwerk kunnen voorzien in de compensatie van de beperking. Het feit dat bezwaarde op eigen kracht en met behulp van haar vader de benodigde voorzieningen heeft gerealiseerd, maakt dat een maatwerkvoorziening niet (meer) aan de orde is. De commissie concludeert derhalve dat uw college terecht en op goede gronden de aanvraag voor een woonvoorziening op grond van de Wmo heeft afgewezen.

Beslissing B&W: nog niet bekend